

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Όποιοι τις απόψεις τους δημόσια δεν λένε, κακογραμμένες στείλτε τις και όνομα δεν θέμε...

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 41
www.koinonikikainotomia.gr

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2021
6ο ΕΤΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»
Υπεύθ. Σύνταξης: Δημ. Ηλιάκης (Λιοδημήτρης), τηλ. 6974322338

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ

Από την ιδρυτική διακήρυξη

Μέσα από τα βάθη της κοινωνίας, εκεί όπου οι απλοί άνθρωποι είναι μνημένοι στα ακατάλυτα βιώματα της καθημερινής βιοπάλης, ξεπηδά η αλληλεγγύη, ο ενάρετος ανθρωπισμός, η προσέγγιση της πραγματικής αλήθειας και η τεχνογνωσία της επιστημονικής και εμπειρικής προ-

Η ΠΙΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΟΝ 21ο ΑΙΩΝΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΟΕΛΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ, ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

JOHN NOISBITT
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ - ΜΕΛΟΝΤΟΛΟΓΟΣ

σαρμογής στην πράξη του κάθε επαγγέλματος, επιστήμης και τέχνης.

Εκεί λοιπόν, μέσα από τα μέλη αυτής της κοινωνίας γεννιέται ένα νέο έντυπο, το πρώτο ίσως στο είδος του, με το όνομα «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

Διάλογος: Ηθική πειθαρχία, προϋπόθεση προόδου

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είμαι ένας καλός και απλός άνθρωπος, που το μόνο που θέλω είναι τα βασικά μιας ευπρεπούς ζωής, και προτιμώ να υπάρχουν κάποιοι άλλοι ικανοί, δραστήριοι, νευρώδεις και κινητικοί στο σώμα και το μυαλό, να δημιουργούν ανάπτυξη και εγώ να απολαμβάνω την ζωή μου εργαζόμενος με ηρεμία, κρίνοντας τα πάντα στις εκλογές, αποφασίζοντας για το καλύτερο, έστω και εάν την απόφαση μου δεν την πολυσεβονται οι κοινωνικοί αντιπρόσωποι μου και να μπορώ έτσι να απολαμβάνω στην καθημερινότητα μου, όλες τις ιδιαίτερες προσωπικές επιθυμίες μου. Γιατί να συμμετέχω, να διαπληκτίζομαι, να προβληματίζομαι και τελικά χωρίς να είμαι σίγουρος ότι η συμμετοχή μου είναι ωφέλιμη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όποια κοινωνία λειτουργεί με δημοκρατικό πολίτευμα σίγουρα διέπεται από βασικούς νόμους ηθικής. Στην

Η ΑΝΑΚΑΜΨΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

λειτουργία όμως της κοινωνίας καθημερινά δημιουργούνται οικονομικές δράσεις, βασισμένες σε σκέψεις και επινοήματα των ανθρώπων, οι οποίες νομοθετούνται από την πολιτική Αντιπροσωπεία προκειμένου να λειτουργήσουν νόμιμα. Αυτοί οι λειτουργικοί νόμοι, πολλές φορές δεν ανταποκρίνονται στο κοινό αίσθημα δικαίου αλλά νομιμοποιούν δράσεις, οι οποίες αντιτίθενται σε αυτό, με αποτέλεσμα να μην υπηρετούν μια κοινή ηθική συμπεριφορά. Καθιερώνοντας λοιπόν, ως υπέρτατο νόμο την ΗΘΙΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ δεν καταστρέφουμε ότι υπάρχει, δεν απαγορεύονται οι δράσεις που δημιουργούνται, αλλά όλοι οι νόμοι, οι Διοικητικές και δικαστικές

αποφάσεις πρέπει να υπακούουν στην κοινή ηθική της κοινωνίας που διέπει όλους τους ανθρώπους και κάθε νόμος ή πράξη να ακυρώνεται ως αντισυνταγματικός με την αιτιολογία ότι δεν ανταποκρίνεται σε αυτήν.

Όσον αφορά την ηρεμία και την ευτυχία που θέλεις να κατακτήσεις στην καθημερινότητα σου πρέπει να σκεφτούμε πως θα την κερδίσεις εσύ και κάθε άνθρωπος. Εάν έχεις τους αντιπροσώπους σου στην διαχείριση όλων των θεμάτων της κοινωνίας, αυτοί αποφασίζουν μεν μόνοι τους, αλλά έρχονται συνήθως σε δύσκολη θέση υπακούοντας ή ταυτιζόμενοι με τους κομματικά ή οικονομικά ισχυρότερους. Αυτό συμβαίνει γιατί για κάθε θέμα υπάρχουν διαφορετικές απόψεις και συμφέροντα και σε αυτές τις αποφάσεις δεν ρωτάτε ο πολίτης.

Δεν μπορείς λοιπόν, να είσαι πάντα σύμφωνος με τις αποφά-

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΟΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΕΣ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ ΠΑΡΑ ΟΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΕΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

σεις και όταν αυτές σε επηρεάζουν αρνητικά αγανακτείς και δεν είσαι ήρεμος και ευτυχής. Είναι λοιπόν, πολύ καλύτερα να συμμετέχεις να ακούγεται θεσμικά η κάθε άποψη σου για κάθε θέμα, γιατί ο καθένας στον τομέα του, γνωρίζει περισσότερο για τα θέματα που τον απασχολούν. Υποχρεωτικά λοιπόν θα σου δοθούν εξηγήσεις, και αν ακόμη απορρίψουν τις απόψεις σου, θα σου τις αιτιολογήσουν και αυτή ακριβώς η αιτιολογία, εάν είναι πλήρης, θα σου δώσει ηρεμία και ευτυχία. Τότε μόνο θα ενεργοποιηθείς συνειδητά με κέφι για πρόοδο.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΑΠΟΚΡΟΥΣΘΟΥΝ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ, ΑΝ ΔΕΝ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΠΡΩΤΑ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ Σ'ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΓΙΑ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ (ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ)

► Το μακρύ ταξίδι στις ατραπούς της Δικαιοσύνης ■ ΣΕΛ. 3

► Θέσεις για το Πολιτειακό ■ ΣΕΛ. 10

► Όταν θεσμοθετείται η κοινή λογική ■ ΣΕΛ. 8

► Περί Υγείας Περί Παιδείας ■ ΣΕΛ. 2 & 6

ΥΓΕΙΑ - ΠΡΩΤΑ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης δεν είναι το ίδιο έντονο σε όλους του πολίτες.

Μία μερίδα έχει την οικονομική άνεση και αντιμετωπίζει την ασφάλεια της και μάλιστα σε υψηλό ή ικανοποιητικό επίπεδο, άλλη μερίδα έχει πρόβλημα και μία άλλη μερίδα έχει μεγάλο πρόβλημα. Ο άνθρωπος, ως πολίτης, δεν πρέπει να είναι υποκείμενο βοήθειας, αλλά Σεβασμού.

Δεν πρέπει να δέχεται να ζει κάτω από την κάθε απόφαση συμπίνας, αλληλεγγύης, ελεημοσύνης που επινοούν οι αρμόδιοι που προγραμματίζουν.

Όλο το σύστημα πρέπει να υπακούει σε μερικές αρχές αξιοπρέπειας του ανθρώπου με επίκεντρο και πρωταγωνιστή το άτομο. Όπως:

1) Για την υγεία του ανθρώπου προέχει η προληπτική ιατρική, με πολύ σοβαρές και υποχρεωτικές εξετάσεις. Έτσι και οι ασθένειες, και οι θάνατοι και οι δαπάνες υγείας, θα περιοριστούν αισθητά εις βάρος αυτών που πλουτίζουν από τις αρρώστιες των πολιτών.

2) Η υγεία δεν είναι υπόθεση των εργαζομένων και των εισφορών τους, αλλά του κάθε ανθρώπου.

3) Κάθε πολίτης είναι διαχειριστής των δικών του εισφορών. Οι εισφορές του σε έντοκο εγγυημένο από το Κράτος, λογαριασμό ανάλογης Τράπεζας, δημιουργούν μία καρτέλα όπου φαίνονται και οι προσωπικές του δαπάνες υγείας.

Τις δαπάνες που είναι πάνω από τις εισφορές καλύπτει το Κράτος. Τις εισφορές που είναι πάνω από τις δαπάνες εισπράττει το Κράτος σε ειδικό κοινωνικό λογαριασμό, ο οποίος αν χρειαστεί συμπληρώνεται από τον Κρατικό προϋπολογισμό, για να καλύψει τις ελλειμματικές καρτέλες των πολιτών.

Έτσι ο Κεντρικός Διαχειριστικός λογαριασμός του Κράτους συνδέεται με την καρτέλα υγείας του κάθε πολίτη.

4) Ο ασφαλισμένος διαλέγει και πληρώνει από τα έσοδα της καρτέλας του, την ιδιωτική κλινική, τον γιατρό ή το νοσοκομείο, τα οποία πρέπει να έχουν αναρτημένο τιμολόγιο για όλες τις υπηρεσίες που παρέχουν.

Έτσι ο ασφαλισμένος αποφασίζει άμεσα για την επιλογή του γιατρού του και όλοι οι κρατικοί ή ιδιωτικοί οργανισμοί υγείας, ανταγωνιζόμενοι, θα προσπαθούν να του προσφέρουν καλύτερες και φθηνότερες υπηρεσίες.

Συντάξεις: Και όμως λύση υπάρχει

Μετά από 6 χρόνια και δέκα... κάτι περιkopές συντάξεων (έχουμε χάσει πλέον το μέτρημα), επιμένουμε στην ίδια πολιτική η οποία με μαθηματική ακρίβεια και πάλι θα αποτύχει. Και όμως, εναλλακτική λύση υπάρχει. Η λύση αυτή εφαρμόζεται ήδη σε μερικά κράτη με επιτυχία εδώ και 40 χρόνια.

Η διαφορά μεταξύ των 2 αυτών συνταξιοδοτικών προγραμμάτων είναι ότι το υπάρχον Ελληνικό σύστημα βασίζεται στην διανομή των εισφορών των ενεργών εργαζομένων στους συνταξιούχους, δηλαδή αυτοί που εργάζονται σήμερα πληρώνουν για αυτούς που είναι σήμερα συνταξιούχοι. Σε ένα κράτος βυθισμένο στην ύφεση όπου οι μισθοί (άρα και οι εισφορές) μειώνονται και με την ανεργία στο 25% (η οποία δεν πρόκειται να απορροφηθεί πριν από μία δεκαετία) το σύστημα αυτό δεν είναι δυνατόν να επιβιώσει.

Στην εναλλακτική μας πρόταση, καταργούμε το σύστημα της αναδιανομής και το αντικαθιστούμε με ένα σύστημα κεφαλαιοποίησης. Δηλαδή, ο κάθε εργαζόμενος αποταμιεύει χρήματα τα οποία θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο για την προσωπική του σύνταξη. Αυτό θα γίνεται με την εγγύηση του κράτους μέσω ασφαλιστικών εταιρειών, τραπεζών ή άλλων ιδρυμάτων. Το κράτος δεν θα έχει σε καμία περίπτωση την διαχείριση των εισφορών, μόνο θα εγγυάται τις καταθέσεις. Ας δούμε δύο παραδείγματα με 2 διαφορετικούς τρόπους υπολογισμού:

1- Έστω ότι ένας εργαζόμενος πληρώνει κάθε μήνα 300 € συνταξιοδοτικές εισφορές (150 € ο ίδιος και 150 € ο εργοδότης).

Η διάρκεια των εισφορών ορίζεται στα 35 χρόνια εργασίας, στο συγκεκριμένο εναλλακτικό πρόγραμμα δεν μας ενδιαφέρει πια σε τι ηλικία ο εργαζόμενος θα συνταξιοδοτηθεί, αλλά μόνο ότι εισφέρει για 35 χρόνια. Μετά το πέρας των 35 ετών, θα έχει εισφέρει από την τσέπη του 63'000€ και ο εργοδότης άλλα τόσα. Εάν αυτά τα χρήματα που κατατίθενται επιφέρουν ένα μέσο ανατοκίζόμενο επιτόκιο της τάξεως του 3% (πολλά ταμεία στο εξωτερικό επιτυγχάνουν πολύ υψηλότερα επιτόκια) τότε θα διαθέτει ένα ποσό της τάξεως των 252000 € στο τέλος της 35ετίας.

Με αυτό τον τρόπο θα έχει μια βασική σύνταξη 365 € το μήνα. Επειδή όμως το αρχικό ποσό των 252'000 € παραμένει δεσμευμένο για τον υπόλοιπο βίο (κατά την διάρκεια της συνταξιοδότησης και μειώνεται κάθε μήνα με 365 €) και αυτό συνεχίζει να τοκίζεται, ο συνταξιούχος θα εισπράττει και αυτούς τους τόκους. Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνουμε μία σύνταξη ύψους 1330 ευρώ τον πρώτο συντάξιμο μήνα και μειώνεται κάθε μήνα 1,5 - 2 ευρώ με αποτέλεσμα η σύνταξη του τελευταίου μήνα σε ηλικία 90 ετών να είναι 700 ευρώ. Ουσιαστικά, βλέπουμε ότι με μία επένδυση των 150 ευρώ το μήνα από τον εργαζόμενο, θα λαμβάνει μία σεβαστή σύνταξη.

Τα «μαντζούνια» της γιαγιάς δικαιώνονται...

Γιατί επιστήμονες από 7 πανεπιστήμια τα βάζουν στο μικροσκόπιό τους

Ομάδα επιστημόνων από επτά πανεπιστημιακά ιδρύματα και ένα ερευνητικό ινστιτούτο ένωσαν τις δυνάμεις τους σε ένα φιλόδοξο πρόγραμμα με στόχο την καταγραφή, διατήρηση αλλά και ανάπτυξη του ελληνικού φυτικού πλούτου μέσω της ανακάλυψης των ουσιών και των ιδιοτήτων των φυτών.

Το εργαστήριο Φαρμακολογίας του Παν/μίου Αθηνών μπορεί να βοηθήσει τους αγρότες που ασχολούνται με την καλλιέργεια αρωματικών φυτών να ανακαλύψουν πόσο ποσοστό κάποιας ουσίας έχει η σοδειά τους, προτείνοντας αποδοτικότερους τρόπους καλλιέργειας.

Συνένωση δυνάμεων

Εκτός από το ΕΚΠΑ (Εργαστήριο Φαρμακογνωσίας και Χημείας Φυσικών Προϊόντων), συμμετέχουν το Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο, το Αριστοτέλειο Παν/μιο Θεσσαλονίκης, το Γεωπονικό Παν/μιο Αθηνών, το Παν/μιο Ιωαννίνων, το Παν/μιο Κρήτης, το Παν/μιο Πατρών, το ΤΕΙ Δυτικής

Ελλάδας, ο Ελληνικός Γεωργικός Οργανισμός - ΔΗΜΗΤΡΑ και το Μεσογειακό Αγρονομικό Ινστιτούτο Χανίων.

«Θέλουμε όποιος απευθυνθεί σε εμάς να μπορεί να έχει ολοκληρωμένες υπηρεσίες: Σπόρο πιστοποιημένο, συμβουλές για καλές καλλιεργητικές πρακτικές, αξιολόγηση των μορίων του φυτού, δυνατότητα δημιουργίας εκχυλίσματος και εκτίμηση των δεικτών από τους βιολόγους», επισημαίνει η Μαρία Χαλαμπαλάκη, βοηθός καθηγητή στον τομέα Φαρμακογνωσίας και Χημείας Φυσικών Προϊόντων της Φαρμακευτικής Σχολής Αθηνών.

Όπως τονίζει «υπάρχει όρεξη, τεχνογνωσία και ανθρώπινο δυναμικό».

Μάλιστα στο πρόγραμμα θα εργαστούν 47 νέοι επιστήμονες, γεγονός, πολύ σημαντικό για το επιστημονικό προσωπικό της χώρας.

**MANTZOYNIA ΦΤΙΑΧΝΩ ΜΑΓΙΚΑ
ΜΕ ΒΟΤΑΝΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ
ΨΑΧΝΩ ΝΑ ΒΡΩ ΤΗ ΣΥΝΤΑΓΗ
ΕΣΥ ΝΑ Μ'ΑΓΑΠΗΣΕΙΣ**

Το μακρύ ταξίδι στις ατραπούς της Δικαιοσύνης

Το Δίκαιο αποτελεί μια από τις πιο σημαντικές εσωτερικές ανάγκες του ανθρώπου. Η απονομή λοιπόν του δικαίου εμπνέει τον άνθρωπο και ιδιαίτερα τους νέους, στους οποίους γίνεται όραμα και σκοπός ζωής. Απαραίτητο πρώτο βήμα για την υλοποίηση αυτού του σκοπού είναι να σπουδάσει ο νέος άνθρωπος σε μια πανεπιστημιακή νομική σχολή. Στη συνέχεια, στο δρόμο ανάληψης της μεγάλης ευθύνης της απονομής του περί κοινού δικαίου αίσθημα πρέπει να φοιτήσει στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών.

Στη σχολή οι υποψήφιοι δικαστές εισέρχονται μετά από επιτυχείς εισαγωγικές εξετάσεις που διενεργούνται από **ΠΕΝΤΑΜΕΛΗ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ** αποτελούμενη από Ανώτατους Δικαστές, καθηγητές Πανεπιστημιακών Νομικών Σχολών και δικηγόρους, της οποίας **ΤΑ ΜΕΛΗ ΟΡΙΖΕΙ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ** και αποφοιτούν πάλι μετά από επιτυχία τους σε νέες εξετάσεις. Μετά την αποφοίτηση από τη Σχολή Δικαστών διορίζονται δικαστικοί λειτουργοί και τοποθετούνται, στην περίπτωση που έχουν επιλέξει να υπηρετήσουν στην Τακτική Δικαιοσύνη (πολιτική και ποινική) ως Έμμισθοι Πάρεδροι, μέλη Πολυμελούς Πρωτοδικείου (που δικάζει πολιτικές υποθέσεις) ή Τριμελούς Πλημμελειοδικείου (που δικάζει ποινικές υποθέσεις). Προάγονται κατ' αρχαιότητα και εφόσον δεν έχουν τιμωρηθεί πειθαρχικά, στο βαθμό του Πρωτοδική ή Πλημμελειοδική αντίστοιχα, ή μέλη του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών και δικάζουν πλέον εκτός των παραπάνω Δικαστηρίων και σε Μονομελή Πρωτοδικεία ή Πλημμελει-

οδικεία. Επόμενος βαθμός είναι εκείνος του Προέδρου Πρωτοδικών, στον οποίο προάγονται πάλι κατ' αρχαιότητα και εφόσον δεν έχουν τιμωρηθεί πειθαρχικά και δικάζουν ως Πρόεδροι Πολυμελούς Πρωτοδικείου (πολιτικές-αστικές υποθέσεις) ή Τριμελούς Πλημμελειοδικείου (ποινικές υποθέσεις). Κατόπιν προάγονται στο βαθμό του Εφέτη, πάλι κατ' αρχαιότητα και εφόσον δεν έχουν τιμωρηθεί πειθαρχικά και δικάζουν ως μέλη Εφετείου (για πολιτικές-αστικές υποθέσεις) ή Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων ή Κακουρ-

◀ **Είμαι με την αλήθεια, άσχετα ποιος τη λέει. Είμαι με τη δικαιοσύνη άσχετα για ποιον είναι υπέρ ή κατά.**
Θέμιδα

γημάτων ή Πενταμελούς Εφετείου (για ποινικές υποθέσεις), ή ως μέλη του Συμβουλίου Εφετών. Ακολουθώντας προάγονται στο βαθμό Προέδρου Εφετών, επίσης κατ' αρχαιότητα και εφόσον δεν έχουν τιμωρηθεί πειθαρχικά. Ο Πρόεδρος Εφετών προεδρεύει στο Εφετείο (Τριμελές και Πενταμελές και στο Συμβούλιο Εφετών. Στο βαθμό του Αρεοπαγίτη προάγεται κατ' εκλογήν Πρόεδρος Εφετών μετά από αίτησή του.

Όλες οι προαγωγές των Δικαστών, μέχρι και το βαθμό του Αρεοπαγίτη γίνονται με απόφαση **ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ** του Αρείου Πάγου, που

αποτελείται από τους εκάστοτε Πρόεδρο και Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και Αρεοπαγίτες. Η επιλογή όμως, του Προέδρου και του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, καθώς και των Αντιπροέδρων (αλλά και των αντιστοιχων βαθμών των άλλων δύο ανωτάτων Δικαστηρίων, δηλαδή, του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου) γίνονται με απόφαση της Κυβέρνησης, μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και έκφραση γνώμης από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής. Τέλος πρέπει να αναφερθεί ότι οι δικαστικοί λειτουργοί μέχρι και το βαθμό του Εφέτη, επιθεωρούνται κατ' έτος για την άσκηση του λειτουργήματός τους από **ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗ**, που ορίζεται με απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου μετά από κλήρωση μεταξύ των μελών της. Ο Επιθεωρητής - Δικαστής μεταβαίνει ο ίδιος στη δικαστική περιφέρεια που ασκεί τα καθήκοντά του ο επιθεωρούμενος και μετά και από προσωπική επαφή με τον τελευταίο, διαμορφώνει άποψη για την ποιότητα των αποφάσεων που εκδίδει, για την ταχύτητα στην απονομή της δικαιοσύνης, για την επιστημονική του κατάρτιση, την κρίση και την αντίληψή του, καθώς και για την υπηρεσιακή και κοινωνική του συμπεριφορά και για το ήθος του. Στη συνέχεια δε συντάσσει σχετική έκθεση, η οποία τίθεται στον υπηρεσιακό φάκελο του Δικαστή λαμβάνεται υπόψη στις προαγωγές, που θα επακολουθήσουν στην υπηρεσιακή του πορεία.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Διάλογος για την Πολιτική Εξουσία και την Δικαιοσύνη

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Είναι μια καλή ευκαιρία για μια συζήτηση με την παρέα μου, πρόσωπα με γνώσεις και εμπειρία σε θέματα Δικαιοσύνης και μάλιστα αφού διάβασα το παραπάνω άρθρο.

Ερώτηση: Λοιπόν αγαπητοί μου, υπάρχει σύνδεση και επίδραση της πολιτικής εξουσίας με τη δικαστική, σε ποιο βαθμό και σε ποια έκταση;

ΕΥΡΥΔΙΚΗ: Αγαπητέ Δημήτρη, πλέον η νομοθετική και εκτελεστική εξουσία συναποτελούν αυτό που ονομάζουμε ενιαία «πολιτική εξουσία». Έτσι, αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία η ανάγκη ύπαρξης μιας ανεξάρτητης Δικαιοσύνης, εκείνης δηλαδή, που μεριμνά για την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών, για την ισονομία και την εύρυθμη λειτουργία της οικονομικής και κοινωνικής ζωής της χώρας, που δικάζει με βάση τον νόμο και δεν υπακούει σε εντολές τρίτων από οπουδήποτε και εάν προέρχονται αυτές. Απαντώντας, λοιπόν, στο ερώ-

τημά σου έχω να σου πω ότι μεταξύ της Δικαστικής εξουσίας και της εκάστοτε Κυβέρνησης, υπάρχει διοικητική σύνδεση, καθώς με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης προκηρύσσεται κατ' έτος εισαγωγικός δια-

Η άριστη πολιτεία είναι εκείνη που υπακούει στους νόμους και όχι στους πολιτικούς.

γωνισμός υποψηφίων δικαστών (πτυχιούχων-τουλάχιστον- Νομικών Σχολών) στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών και ορίζονται **ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΝ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ**, από τον Υπουργό Δικαιοσύνης. Επίσης, πρέπει να σου πω ότι ενώ η προαγωγή των Δικαστών, μέχρι και το βαθμό του Αρεοπαγίτη γίνονται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, μέλη του οποίου έχουν προεπιλε-

γεί από την Πολιτική Εξουσία, η προαγωγή (στην πραγματικότητα πρόκειται για διορισμό) των Αντιπροέδρων και των Προέδρων του Αρείου Πάγου, του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς και του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου γίνεται με απόφαση της Κυβέρνησης, μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και έκφραση γνώμης από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής. Έτσι, καθίσταται προφανές ότι η πολιτική εξουσία ουσιαστικά ελέγχει τη Δικαιοσύνη, ανάλογα βέβαια με την αντίληψη της πρώτης για το θεσμό της Δικαιοσύνης και από το σεβασμό ή όχι της συνταγματικής αρχής της διάκρισης των εξουσιών.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Κατάλαβα, αλλά γιατί η πολιτική εξουσία θέλει να επηρεάζει τη Δικαιοσύνη;

ΕΥΡΥΔΙΚΗ: Οι άνθρωποι της πολιτικής εξουσίας είναι διαχειριστές. Διαχειρίζονται

Σχέση Πολίτη - Κράτους

Για να γίνει ισχυρή η σχέση Πολίτη- Κράτους τίθεται και το θέμα, ειδικά για το Κράτος, αν οι λειτουργοί του θέλουν να υπηρετήσουν τον κάθε πολίτη ανιδιοτελώς ή αν η κάθε μορφή εξουσίας δεν δίνει το δικαίωμα στον λειτουργό να ανταποκριθεί υπεύθυνα στον πολίτη. Χρειάζεται απλή βούληση όλων για να καθιερωθεί το ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ όπως παρακάτω και ενδεικτικά προτείνουμε:

1) Στο αίτημα του κάθε πολίτη πρέπει η αρμόδια υπηρεσία να απαντά σε προκαθορισμένο χρόνο, εγγράφως και πλήρως αιτιολογημένα, με νομοθετική αναφορά είτε είναι θετική είτε είναι αρνητική απάντηση.

2) Οι κρατικές υπηρεσίες πρέπει να έχουν προκαθορισμένο χρόνο για την έκδοση κάθε εγγράφου ή κάθε παροχή υπηρεσίας.

3) Σε κάθε υπηρεσιακό κατάστημα θα υπάρχει κυτίο παρατηρήσεων των πολιτών και παράλληλα θα λειτουργεί ειδική ιστοσελίδα για τον ίδιο σκοπό.

Η αξιολόγηση των παραπόνων των πολιτών θα γίνεται από αρμόδια επιτροπή της κάθε Περιφέρειας, στην οποία θα συμμετέχουν εκπρόσωποι εκλεγμένοι της μειοψηφίας και της πλειοψηφίας της περιφερειακής Βουλής, εκπρόσωπος ανώτερος, λειτουργοί

των κρατικών υπηρεσιών της Περιφέρειας, εκπρόσωποι ειδικά εκλεγμένοι των επαγγελματιών επιμελητηρίων και της ομοσπονδίας εργαζομένων και δύο κληρωτοί πολίτες από όσους έχουν ζητήσει συμμετοχή στην επιτροπή αυτή. Η παραπάνω επιτροπή θα διαθέτει γραμματεία ανά αντιπεριφέρεια.

4) Τα πρωτόκολλα του κάθε υπηρεσιακού

« Η ψήφος είναι πιο δυνατή από τη σφαίρα. Με τη σφαίρα μπορεί να σκοτώσεις τον εχθρό σου. Με την ψήφο μπορεί να σκοτώσεις το μέλλον των παιδιών σου »

Αβραάμ Λίνκολν

τμήματος οποιασδήποτε κρατικής υπηρεσίας που αφορούν υποθέσεις πολιτών είναι δημόσια γνωστά σε ανάλογη ιστοσελίδα όπου παρακολουθείται και η εξέλιξη του κάθε θέματος.

« Στην οργανωμένη πολιτεία κυβερνούν οι νόμοι και όχι οι άνθρωποι »

Αριστοτέλης

Ο αρμόδιος λειτουργός επιβάλλεται να ενημερώνει εγγράφως τον κάθε πολίτη σε κάθε αίτημά του, τι προϋποθέσεις απαιτούνται και με ποια έγγραφα πιστοποιούνται αυτές. Δεν δικαιούται ο λειτουργός να ζητήσει πρόσθετα έγγραφα, εκτός και αν έχουν διαφοροποιηθεί οι συνθήκες.

6) Κάθε διοικητική πράξη όλων των υπηρεσιών του Κράτους αναρτάται σε ειδική ευανάγνωστη και λειτουργικά απλή ιστοσελίδα του κάθε τομέα. Όπως επίσης αναρτώνται όλοι οι ισχύοντες Νόμοι και οι ερμηνείες αυτών. Πέραν της ιστοσελίδας εκδίδεται εφημερίδα του Κράτους μηνιαία, όπου επιγραμματικά αναφέρονται οι Νόμοι που κάθε μήνα ψηφίζονται ως και όλες οι Διοικητικές πράξεις. Η εφημερίδα αυτή αναρτάται σε όλα τα Δημόσια καταστήματα και διατίθεται δωρεάν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

« Όποιος ελεύθερα συλλογάται, συλλογάται καλά »

Ρήγας Φεραίος

Διάλογος για την Πολιτική Εξουσία και την Δικαιοσύνη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 3

το δημόσιο πλούτο, τα δημόσια αγαθά αλλά και τα έσοδα και τα έξοδα όλων των μελών της κοινωνίας και με τους νόμους που ψηφίζουν οι ίδιοι ως μέλη της Βουλής, αφενός καθορίζουν τον τρόπο διαχείρισης των παραπάνω και αφετέρου ρυθμίζουν τις σχέσεις των πολιτών μεταξύ τους και με το κράτος, ενώ θέτουν το πλαίσιο και τους όρους του δικαιοδοτικού έργου της δικαιοσύνης, **θεσπίζοντας τους κανόνες ουσιαστικού και δικονομικού δικαίου βάσει των οποίων οφείλει η δικαστική εξουσία να στελεχωθεί, να οργανωθεί, να λειτουργήσει και να απονείμει δικαιοσύνη.** Σε ένα κράτος δικαίου «ο νομοθέτης» δηλαδή, η πολιτική εξουσία οφείλει να νομοθετεί

Δικαιοσύνη χωρίς εξουσία είναι ανίσχυρη. Εξουσία χωρίς δικαιοσύνη είναι τυραννία.

με μοναδικό γνώμονα το δημόσιο συμφέρον. Στην πραγματικότητα όμως, αυτό δεν συμβαίνει και είναι αμφίβολο αν μπορεί να συμβεί. Διότι, ανεξαρτήτως του περιβόητου «πολιτικού κόστους» ως... παραδοσιακού κριτηρίου πάσης κυβερνητικής (και γενικότερα πολιτικής) πράξης ή παράλειψης, υπάρχει και η παραεξουσία, που προσδιορίζεται από τα οργανωμένα οικονομικά συμφέροντα και τις πελατειακές, για ψηφοθηρικούς λόγους, ομάδες πίεσης, που μετέχουν ενεργά στην άσκηση της κυβερνητικής εξουσίας και στη διαμόρφωση της νομοθετικής της βούλησης, νοθεύοντας το δημοκρατικό πολίτευμα. Έτσι, ο νομοθέτης δημιουργεί δίκαιο για να ευνοήσει (και πολύ σπανιότερα για να θίξει) ορισμένες κοινωνικές ομάδες, ακόμη και μεμονωμένα «προνομιούχα» άτομα, χάριν του πλουτισμού αυτών και των ιδίων των εξουσιαστών και φιλικά προσκείμενων σ' αυτούς ατόμων. Για τη νομιμοποίηση λοιπόν όλων των παραπάνω η πολιτική εξουσία δεν αρκείται στη θέσπιση «κακών» νόμων, τους οποίους υποχρεούμενοι να εφαρμόσουν οι δικαστές καταλήγουν σε μια «κακή δικαιοσύνη»

αλλά επιδιώκοντας μια «υπάκουη» δικαιοσύνη, επηρεαζόμενη και εξαρτώμενη, διαβρώνει αφενός το θεσμικό της πλαίσιο ώστε να έχει τη δυνατότητα να την ελέγχει. Και μην ξεχνάμε και τους αφανείς επηρεασμούς μέσα από την καλλιέργεια προσωπικών σχέσεων με τους επιλεγμένους από την ίδια την πολιτική εξουσία δικαστές, οι οποίοι «αποδέχονται» να παίξουν αυτό το ρόλο, πλήττοντας εκ των έσω το κύρος της δικαιοσύνης.

Από όλα τα παραπάνω νομίζω αγαπητέ μου ότι προκύπτουν με σαφήνεια οι λόγοι για τους οποίους η πολιτική εξουσία έχει ισχυρότατα κίνητρα να επιδιώκει την ποδηγέτηση και της Δικαιοσύνης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Αγαπητέ Κίμωνε. Μα αφού όλες οι ιδιοτελείς πράξεις της εξουσίας συνέβαιναν και πάντα θα συμβαίνουν, υπάρχει τρόπος να λειτουργεί ανεξάρτητα η δικαιοσύνη;

ΚΙΜΩΝΑΣ: Για το μέλλον λοιπόν μιας ανεξάρτητης δικαιοσύνης, αφού λάβω υπόψη μου τους προβληματισμούς του σημερινού άρθρου, αλλά και την πείρα μου, θα τοποθετηθώ σε μια επόμενη συνάντηση στην οποία με χαρά θα έρθω αν με καλέσετε.

Δύο κακά, η απληστία και οι κλίκες είναι η καταστροφή κάθε δικαιοσύνης.

« Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ, ΩΣ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΕΜΠΝΕΥΣΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΧΟΙ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΧΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ, ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΗΣ. »

Κοινωνική Καινοτομία

Η σχέση «δούναι και λαβείν» εξουσίας και εκλογών

Του Δρ. ΙΩΑΝΝΗ ΧΡ. ΙΑΚΩΒΙΔΗ

Από τη δεκαετία του 1830 υπήρξε η χασοκική απόσταση που διαστέλλει τη βούληση της κοινωνίας από τις πολιτικές του πολιτικού συστήματος.

Πιο συγκεκριμένα, η βαυαροκρατία κατάργησε την θεσμημένη, εντός της πολιτείας, συλλογικότητα του Έλληνα ως ασύμβατη με την ευρωπαϊκή αντίληψη της προόδου που εξέφραζε η απολυταρχία. Κατ' αυτήν, η κοινωνία δεν είχε θέση στην πολιτεία, όφειλε να κινείται στο εξωθεσμικό πεδίο ως αγέλη και υπό την καθοδήγηση των ηγητόρων της.

Το αποτέλεσμα ήταν ακαριαίο: Η δημοκρατικού τύπου πολιτική ανάπτυξη του Έλληνα που ξέμεινε ως νοοτροπία/ συμπεριφορά, οδηγήθηκε σε διαπραγμάτευση κατ' άτομο με τον πολιτικό που ενσάρκωσε στο πρόσωπό του την έννοια του Κράτους.

Οι πελατειακές σχέσεις ήταν εκδήλωση του «κάθετου τρόπου ένταξης» των μαζών στην πολιτική (Μουζέλης 1987). Άτομα, οικογένειες και ομάδες συνδέονται με το κράτος και ειδικά με τις εκάστοτε πολιτικές ελίτ σε μια σχέση εξάρτησης και ανταλλαγής. Οι πελατειακές σχέσεις είναι ένα από τα είδη πολιτικής κυριαρχίας και διευκολύνουν την κάθετη οργάνωση των πολιτικών σχέσεων μεταξύ των μελών μιας κοινωνίας, δηλαδή τη σύνδεση των πελατών με έναν πολιτικό πάτρωνα (βουλευτή, υπουργό, πολιτικό κόμμα).

Για ποιους λόγους οι πελατειακές σχέσεις διατηρούνται ακόμα και σήμερα σε μια εποχή παγκοσμιοποίησης της οικονομίας και εξευρωπαϊσμού των θεσμών. Εδώ μπορούμε μόνο να παρουσιάσουμε απλώς δύο υποθέσεις.

Μια πρώτη αιτία για τη διατήρηση των πελατειακών σχέσεων είναι ότι αυτές αποτελούν στοιχείο κατανομής εισοδήματος των κοινωνιών.

Η δεύτερη πιθανή αιτία είναι ότι οι πελατειακές σχέσεις ενδέχεται να έχουν πλέον γίνει κατεστημένη νοοτροπία.

Παρότι το έδαφος των πελατειακών σχέσεων δεν είναι γόνιμο για την ανάπτυξη τέτοιων οριζόντιων δεσμών, κατεξοχήν χαρακτηριστικών της κοινωνίας πολιτών, εν τούτοις κάποια ανάδυση της κοινωνίας πολιτών δεν πρέπει να αποκλείεται. Η τάση αυτή – σε κάποιο βαθμό – ίσως συμπαρασύρει και τις πελατειακές σχέσεις ως τρόπο πολιτικής συμμετοχής, αφήνοντας παράθυρα ευκαιρίας για άλλες, μη πελατειακές διόδους συμμετοχής στην πολιτική.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΕΚΛΕΓΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΚΛΗΡΩΤΟΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ	ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ	ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ
ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΡΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗΣ ΕΚΛΟΓΩΝ ΜΕΧΡΙ 10 ΜΕΡΕΣ ΠΡΙΝ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ		
<p>Περίοδος προτάσεων υποψηφιοτήτων για Δήμους και Περιφέρειες</p> <p>1) Προτεινόμενοι από μέλη κομμάτων για κάλυψη του 70% των Δημ. Συμβουλίων και Περιφέρ. Βουλής. Απαιτείται πρόταση του και 5% έως 5000 μέλη κομμάτων. 300 μέλη άνω 5000 μελών κομμάτων.</p> <p>2) Προτεινόμενοι από πολίτες για κάλυψη του 30% των Δημοτ. Συμβουλίων και Περιφ. Βουλής. Απαιτείται 5% έως 5000 ψηφοφόρων και 300 πολίτες άνω των 5000 ψηφοφόρων. Τα μέλη κομμάτων ή οι πολίτες προτείνουν μέχρι τρεις (3) υποψηφίους.</p>	<p>Περίοδος προτάσεων υποψηφιοτήτων Γερόντων. Απαιτείται 5% έως 5000 πολίτες ψηφοφόροι ή 300 πολίτες άνω 5000 πολίτες ψηφοφόροι. Οι πολίτες ψηφοφόροι προτείνουν μέχρι τρεις συνταξιούχους ως υποψηφίους</p>	<p>Διαχρονική εκλογή κατά τις αρχαιρεσίες Αντιπροσώπων των μη κερδοσκοπικών και Επαγγελματικών Συλλόγων, για συγκεκριμένο χρόνο θητείας.</p> <p>Οι αντιπροσωποί απαρτίζουν το Σώμα «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ» για κάθε Δήμο και Περιφέρεια</p>
ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ		
<p>Γενικές Εκλογές με δύο ενιαίες λίστες .</p> <p>1) Μία λίστα για την κάλυψη του 70% των Δημ. Συμβουλίων και Περιφερειακής Βουλής, από τους αντίστοιχους προτεινόμενους από τα μέλη των Κομμάτων με απεριορίστο αριθμό. Εκλέγονται κατά προτεραιότητα Ψήφων.</p> <p>2) Μία για την κάλυψη του 30% των Δημ. Συμβουλίων και Περιφ. Βουλής από τους αντίστοιχους προτεινόμενους με απεριορίστο αριθμό από τους πολίτες ψηφοφόρους. Εκλέγονται όσοι λάβουν το 3% των συνολικά ψηφισάντων από τους πολίτες οι οποίοι ψηφίζουν με δύο σταυρούς προτίμησης. Οι εκλεγμένοι αποτελούν το σώμα «ΚΛΗΡΩΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΟΡΩΝ»</p>	<p>Γενικές εκλογές με ενιαία λίστα των προταθέντων από τους πολίτες - ψηφοφόρους κάθε Δήμου και Περιφέρειας, οι οποίοι ψηφίζουν με δύο σταυρούς προτίμησης. Εκλέγονται όσοι λάβουν το 3% των ψηφοφόρων και αποτελούν Το σώμα «ΕΚΛΕΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ». Η εκλογή γίνεται από τους εγγεγραμμένους συνταξιούχους από ιδιαίτερη κατάσταση.</p>	<p>ΔΕΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΩΣ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ.</p>
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΜΕΧΡΙ ΕΝΑ ΜΗΝΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΕΚΛΟΓΩΝ		
<p>1) Κλήρωση από τους Εκλεγμένους του σώματος «ΚΛΗΡΩΤΩΝ» ΕΚΛΕΚΤΟΡΩΝ όσων απαιτούνται για την κάλυψη του 30% των Δημοτικών Συμβουλίων και των Περιφερειακών Βουλών για το ήμισυ της θητείας αυτών και μετά την λήξη επαναλαμβάνεται η κλήρωση από τους υπόλοιπους για το υπόλοιπο ήμισυ της θητείας και εάν δεν αρκούν για τις υπολοιοπόμενες θέσεις κληρώνονται, από τους αρχικά κληρωθέντες.</p> <p>2) Συγκρότηση σε Σώμα των «ΚΛΗΡΩΤΩΝ» Δημοτικών Συμβουλίων και των Περιφερειακών Βουλών</p> <p>3) Εάν οι εκλεγέντες δεν αρκούν για συγκρότηση σώματος ΚΛΗΡΩΤΩΝ, συμπληρώνονται κατ' αναλογία από εκλεγέντες από τους προτεινόμενους από τα κόμματα, με προτεραιότητα τα μικρότερα κόμματα.</p>	<p>1) Κλήρωση από το σώμα των «ΕΚΛΕΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ» του ίδιου αριθμού μελών που έχουν το Δημοτικό Συμβούλιο και οι Περιφερειακές Βουλές. Οι κληρωθέντες αποτελούν το σώμα της ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ.</p> <p>2) Συγκρότηση σε σώμα των μελών της ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ</p> <p>3) Εάν οι εκλεγέντες δεν αρκούν για συγκρότηση σώματος, συμπληρώνονται κατά σειρά προτίμησης από αναπληρωματικούς, οι οποίοι δεν έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν στην ΓΕΡΟΥΣΙΑ.</p>	<p>1) Κλήρωση από το σώμα της ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ του ίδιου αριθμού μελών που έχουν το Δημοτικό Συμβούλιο και οι Περιφερειακές Βουλές. Οι κληρωθέντες αποτελούν το σώμα των ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ οι οποίοι καθοδηγούνται από τις γενικές αποφάσεις του σώματος της ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ για κρίσιμα θέματα.</p> <p>2) Συγκρότηση σε σώμα των ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ.</p>
«ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟ ΦΑΣΜΑ ΔΕΝ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΙΧΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ»		

Παιδεία: κατ'εικόνα και ομοίωση

Διερωτώμαι ειλικρινά εάν η παιδεία δημιουργεί το κοινωνικό σύστημα ή το σύστημα δημιουργεί την παιδεία.

Ας ξεκαθαρίσουμε όμως πρώτα τι εννοούμε παιδεία;

Η παιδεία που δέχεται ένα άτομο ξεκινά από το σχολείο και επηρεάζεται στην συνέχεια από το σύστημα εξουσίας και πλουτισμού και τον τρόπο που λειτουργεί. Το σύστημα εξουσίας και πλουτισμού οργανώνει τα σχολεία με τρόπο ώστε οι νέοι να μηθθούν στη λειτουργία του κοινωνικού συστήματος. Η μύηση στο κοινωνικό σύστημα δεν διδάσκεται αλλά επιβάλλεται στους νέους, τους οποίους εθίζει και αποδέχονται χωρίς αμφισβήτηση την όποια μορφή οργάνωσης τους έχει υποβληθεί.

Διδάσκονται μαθήματα όχι για την ζωή τους.

Διδάσκονται να γίνουν επιστήμονες όχι ενάρτεροι και αυτόνομοι πολίτες.

Διδάσκονται να υπακούουν όχι να συμμετέχουν.

Και διερωτάται κανείς,

Τι θέλει η εξουσία από το Σχολείο;

Να παράγει καλούς επιστήμονες;

Ή να παράγει ενάρτετους, ανεξάρτητους πολίτες οι οποίοι θα γίνουν μετά καλοί επιστήμονες;

Νομίζω ότι όλοι εμείς οι απλοί πολίτες, οι οικογενειάρχες, θέλουμε τα παιδιά μας στο σχολείο να αποκτούν ενάρτετο χαρακτήρα για να γίνουν ενάρτεροι επιστήμονες.

Να γίνουν ολοκληρωμένοι, αυτοδύναμοι πολίτες, να μην φοβούνται την ζωή γιατί γνώρισαν από το σχολείο την κοινωνία.

Αυτούς τους νέους όπως τους θέλουν οι γονείς δεν τους δημιουργεί έτσι το σύστημα της η εξουσία.

Δεν διαπλάθει τα παιδιά τουλάχιστον μέχρι να γίνουν 12 ετών για να γνωρίσουν αισθηματικά και νοητικά τον εαυτό τους και τον κοινωνικό τους περίγυρο.

Δεν τους δίνει στοιχεία να αντιλαμβάνονται, πως λειτουργεί το περιβάλλον που θα ζήσουν είτε είναι το κοινωνικό είτε είναι το τεχνικό είτε είναι το φυσικό περιβάλλον.

Χωρίς αυτές τις αντιλήψεις και γνώσεις, πως θα έχουν αυτοπεποίθηση, αν θέλουμε να έχουν.

Δεν τους δίνει στοιχεία που θα μύησει τους νέους στην αισθητική.

Δεν τους δίνει στοιχεία να αντιληφθούν τι είναι δημιουργία και πως οι θετικές επιστήμες εναρμονίζονται κτίζοντας δημιουργήματα.

Δεν επιτρέπεται στους δασκάλους να παρεκκλίνουν από την στείρα διδαχή της προεπιλεγμένης ύλης.

Όλοι πρέπει να μνηθούν με υπακοή σε ένα μονολιθικά κτισμένο αυταρχικό σύστημα των σχολείων κατ'ομοίωση της κοινωνίας.

Και οι όποιες δυναμικές μικρό παραλλαγές δεν αλλάζουν, ούτε καν βελτιώνουν.

Η πορεία είναι πολύ ολισθηρή. ΓΙΑΤΙ;

Καθηκοντολόγιο

Η ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ, ΠΟΥ ΤΟΣΟ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΘΗΚΕ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ, ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΚΑΘΙΣΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΜΑΘΗΤΗ ΣΕ ΠΑΘΗΤΙΚΟ ΑΠΟΔΕΚΤΗ ΞΕΝΩΝ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΩΝ ΕΝΩ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΥΠΟΔΥΕΤΑΙ ΤΟ ΡΟΛΟ ΕΝΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ, ΠΟΥ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙ ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ, ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ.

Για να υποχρεωθούν οι νέοι μας να μάθουν γράμματα έχει εγκατασταθεί πάνω από τα κεφάλια τους μία άπιστευτη οργάνωση υπευθύνων με καθορισμένες σχέσεις, υποχρεώσεις και δικαιώματα, ο καθένας. Αυτή η μονολιθική οργάνωση υπάρχει σε κάθε περιφέρεια και υπακούει απόλυτα σε μια άλλη πολυκεφαλή υποταγμένη στον έναν, οργάνωση του Υπουργείου.

Όλα είναι προκαθορισμένα στο ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΛΟΓΙΟ βάσει του οποίου ο ένας φοβάται τον άλλον και ο μεγάλος τον πιο μεγάλο. Οι καθηγητές και οι δάσκαλοι τι σχέση έχουν με αυτήν την τεράστια κεντρικά διοικούμενη ιεραρχία;

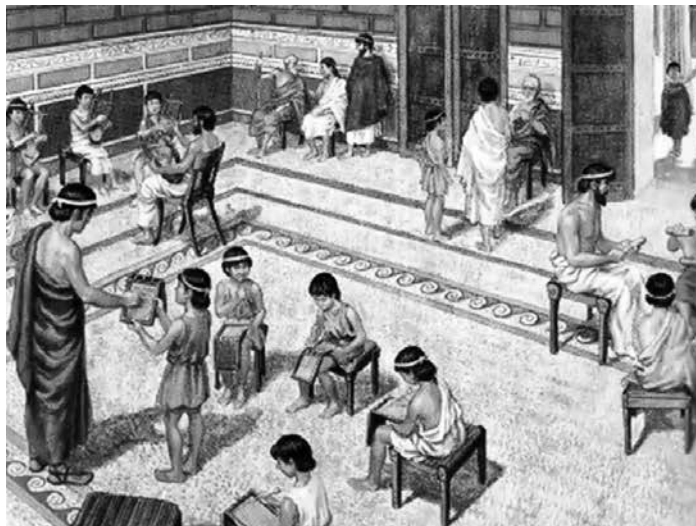
Μέσα στο ΠΡΟΚΑΤ σύστημα οι μαθητές θα διαπλαστούν για να γίνουν πολίτες τι είδους; Όπως τους θέλει η ιεραρχία;

Χρήσιμα συμπεράσματα από την παιδεία των Αρχαίων Ελλήνων

Ο στόχος της ελληνικής εκπαίδευσης στην αρχαιότητα θεωρητικά και πρακτικά ήταν η παραγωγή του καλύτερου δυνατού πολίτη και όχι ο πλουτισμός –σε αντιστροφή προς τη σύγχρονη πραγματικότητα.

Αναζητούσε το καλό της κοινότητας και όχι το καλό του ατόμου. Βέβαια οι μέθοδοι και τα υλικά της μαθητείας διέφεραν από περιοχή σε περιοχή, όμως το ζητούμενο ήταν το ίδιο, η εκπαίδευση του χαρακτήρα, κάτι που οι Έλληνες γονείς ζητούσαν επίμονα από τους διευθυντές των σχολείων. Επίσης σημαντική -αν και όχι στην περίπτωση της Σπάρτης ή της Κρήτης, όπου το ιδανικό ζητούμενο ήταν η ανδρεία, η τόλμη, η στρατιωτική μαθητεία και η διακυβέρνηση- ήταν η αναζήτηση της αισθητικής και της φαντασίας, μέσω της τέχνης και της μουσικής.

Τούτο γινόταν μέσω της εξατομίκευσης και της απομάκρυνσης του παιδιού από τις επιρροές της οικογένειας. Τόσο ο νεαρός Σπαρ-

τιάτης όσο και ο νεαρός Αθηναίος ή Εφέσιος από τα έξι μόλις χρόνια του περνούσε όλη την ημέρα του μακριά από το σπίτι, με τη συντροφιά των συνομηλίκων του στην παλαίστρα ή τους δρόμους. Μάθαινε να ξεκόβει από την οικογένειά του και να σχετίζεται με τους αυριανούς συμπολίτες του. Αναμφίβολα έχανε πολλά από αυτό το σύστημα, αλλά έτσι εξασφαλιζόταν η ενότητα και η συνέχεια της πόλης-κράτους.

Όλα εξασφάλιζαν πως το παιδί θα συνειδητοποιούσε ότι είναι μέλος μιας κοινότητας, για την ευτυχία και την ευημερία της οποίας η προσωπική τους επιθυμία ή ευχαρίστηση έπρεπε να υποτάσσεται. Με αυτόν τον τρόπο αναπτύχθηκε και έμεινε στην ιστορική μνήμη η αίσθηση της αυτοθυσίας για χάρη της πολιτείας ή της κοινότητας. Τώρα στο χέρι μας είναι να συγκρίνουμε τα αποτελέσματα της παιδείας στο παρελθόν με τα αποτελέσματα της παιδείας στο παρόν.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ – ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Είναι Στρουθοκάμηλος το Κράτος και η τοπική Αυτοδιοίκηση που «αγωνίζονται» για την ύπαρξη πάσης φύσεως Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης για την «ενημέρωση» του πολίτη και δεν μεριμνούν να ενημερώνουν τους πολίτες τους, με απλό και βατό τρόπο, για τις πράξεις τους.

Αλήθεια είναι δύσκολο και ασήμαντο να γνωρίζει ο κάθε πολίτης άμεσα και

απλά τις προτάσεις και τις αποφάσεις των πάσης φύσεως Συμβουλίων, Υπουργών και Διοικητών και της Κυβέρνησης;

Έχουν οι Αρχές να κρύψουν κάτι από τον πολίτη; Εάν όχι, πως ο πολίτης θα ενημερώνεται απλά στο όποιο περιβάλλον ζει; Γιατί το ίδιο το Κράτος και η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν δραστηριοποιούνται για την ενημέρωση του πολίτη;

Η δημοσιοποίηση της πληροφόρησης είναι μία έκφραση αλληλεγγύης και μία πράξη ελευθεριότητας του ατόμου, στοιχεία που βοηθούν την παιδεία της κοινωνίας και την ολοκλήρωση της δημοκρατίας και είναι η βασική υποδομή δικαίου και ανάπτυξης.

Σε ειδική εφημερίδα (Εφημερίδα Διοίκησης) υποχρεωτικά δημοσιεύονται όλες οι Διοικητικές Αποφάσεις περιληπτικά, κάθε φορά. Η περιληπτική έκδοση της εφημερίδας της Διοίκησης εκδίδεται μηνιαία για άμεση ενημέρωση της κοινωνίας, η οποία αναρτάται σε εμφανή χώρο, σε όλα τα κοινοτικά γραφεία, τα Δημαρχεία, τις έδρες Περιφερειών και Αντιπεριφερειών, τα ΚΕΠ και τα κατά ύλη γραφεία των φορέων του Κράτους.

Οι εφημερίδες της Διοίκησης αναρτώνται σε ειδική ιστοσελίδα, με το πλήρες περιεχόμενο των Νόμων και πάσης φύσεως Διοικητικών Διατάξεων, αποφάσεων, πράξεων και γνωμοδοτήσεων ταξινομημένες σε ένα ευδιάκριτο σύστημα κωδικών.

Ο πολίτης δικαιούται δωρεάν αντίγραφο από το ΚΕΠ και επί πληρωμή φωτοτυπία από άλλες υπηρεσίες. Η ισχύς των αποφάσεων αρχίζει από την ημέρα

δημοσίευσή τους στην εφημερίδα Διοίκησης. Παράλληλα με τις ίδιες διαδικασίες και όρους κάθε Περιφέρεια εκδίδει αντίστοιχα την εφημερίδα Διοίκησης Περιφέρειας για αποφάσεις που αφορούν Κοινότητες – Δήμους – Περιφέρεια.

Οι πάσης φύσεως Σύλλογοι είναι υποχρεωμένοι να αναρτούν στο Διαδίκτυο τις αρχαιρεσίες τους και πληροφορίες για τα πεπραγμένα τους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ – ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Τα Επιμελητήρια, οι Ομοσπονδίες και Συνομοσπονδίες όλων των κλάδων και όλων των

δραστηριοτήτων είναι υποχρεωμένες σε δική τους ιστοσελίδα στο διαδίκτυο να αναρτούν κάθε πληροφόρηση και να την αποστέλνουν ηλεκτρονικά στα φυσικά πρόσωπα των μελών τους, α) της δραστηριότητάς τους, β) των μελών τους τα οποία αναγράφονται σε πίνακα και γ) κάθε νομική ή διεθνής ή τοπική πληροφόρηση την οποία κατέχουν και δ) τα πάσης φύσεως πρακτικά τους.

Οι παραπάνω Οργανισμοί είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν δωρεάν νομικές, τεχνικές και εμπορικές πληροφορίες στα φυσικά μέλη τους.

ΟΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗΣ

Ο John Swinton, ένας από τους σημαντικότερους και πιο επιφανείς δημοσιογράφους είχε κάνει την εξής εκκωφαντική δήλωση:

«Δεν υπάρχει κάτι που να χρίζει τον τίτλο "ανεξάρτητος Τύπος" και το γνωρίζετε. Δεν υπάρχει ούτε ένας από εσάς που να τολμάει να γράψει την ειλικρινή του γνώμη, διότι γνωρίζετε εκ των προτέρων πως δεν θα τυπωθεί ποτέ. Πληρώνομαι για να κρατάω τις έντιμες απόψεις μου έξω από την εφημερίδα με την οποία συνδέομαι. Αν επέτρεπα στις ειλικρινές απόψεις μου να εμφανιστούν στην εφημερίδα, πριν περάσουν 24 ώρες, θα έχανα την δουλειά μου. Οι δημοσιογράφοι είμαστε υποτελείς και εργαλεία των πλούσιων ανθρώπων που βρίσκονται στο παρασκήνιο. Είμαστε μαριονέτες, εκείνοι τραβάνε τα κορδόνια και εμείς χορεύουμε. Τα ταλέντα μας, οι δυνατότητες και οι ζωές μας είναι ιδιοκτησία άλλων ανθρώπων. Είμαστε διανοούμενες πόρνες!»

Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ

Δώδεκα ενδεικτικά τέτοια μέτρα είναι τα εξής:

ΠΡΩΤΟΝ, οι συνδικαλιστές να μην μπορούν να συμμετέχουν σε διοικητικά συμβούλια δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, οι συνδικαλιστές να μην μπορούν να διεκδικήσουν βουλευτική έδρα.

ΤΡΙΤΟΝ, οι συνδικαλιστές να μην εξαιρούνται από την υποχρέωση παροχής εργασίας προς την επιχείρηση στην οποία έχουν προσληφθεί.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ, οι συνεδριάσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων να γίνονται εκτός ωραρίου εργασίας και σε χώρους εκτός της υπηρεσίας ή επιχείρησης.

ΠΕΜΠΤΟΝ, να απαγορευτεί η συμμετοχή συνδικαλιστών (όχι εργαζομένων) σε πει-

θαρχικά και λοιπά συμβούλια.

ΕΚΤΟΝ, Συνδικαλιστές δεν μπορεί να είναι ενεργά μέλη πολιτικών παρατάξεων.

ΕΒΔΟΜΟ Οι συνδικαλιστές εκλέγονται σε ενιαίο ψηφοδέλτιο από τις τοπικές οργανώσεις που εκπροσωπούν.

ΟΓΔΟΟ Στα συμβούλια – επιτροπές των συνδικαλιστικών οργανώσεων, συμμετέχουν κατά 70% εκλεγμένα μέλη του ενιαίου ψηφοδελτίου και κατά 30% μέλη της οργάνωσης που επιθυμούν να συμμετέχουν στο συμβούλιο ή την επιτροπή, τα οποία κληρώνονται για να συμμετέχουν στο ποσοστό 30%.

ΕΝΑΤΟ αποφάσεις συνδικαλιστικών οργανώσεων επιπέδου Περιφέρειας, οι οποίες έχουν ψηφιστεί σε Γενική Συνέλευση επιπέδου Περιφέρειας, δημοσιεύονται στην εφη-

μερίδα Διοίκησης της Περιφέρειας υποχρεωτικά και υποβάλλονται στην Περιφερειακή Βουλή προς συζήτηση, η οποία Βουλή υποχρεούται να τοποθετηθεί.

ΔΕΚΑΤΟ Μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης που έχουν χάσει ουσιαστικά ή έστω μόνο τυπικά την πραγματική απασχόλησή τους στον κλάδο, δεν επιτρέπεται να συμμετέχουν στις αρχαιρεσίες των συνδικαλιστικών οργάνων.

ΕΝΔΕΚΑΤΟ Δεν μπορούν να συμμετέχουν στην διοίκηση πέραν των δύο εκλογικών διαστημάτων τα ίδια άτομα, στο ίδιο συμβούλιο και στην ίδια θέση.

ΔΩΔΕΚΑΤΟ Ο Συνδικαλισμός στους Περιφερειακούς και Κρατικούς τομείς οργανώνεται με το ίδιο πνεύμα, όπως και στους επαγγελματικούς κλάδους.

Όταν θεσμοθετείται η κοινή λογική

Κοινωνική παρέμβαση

Οι πολίτες ζουν μέσα σε ένα πολύπλοκο και δαιδαλώδες σύστημα διαχείρισης, το οποίο τους καθιστά μόνο θεατές, αν και είναι οι πρωταγωνιστές και χωρίς αυτούς δεν έχει λόγο ύπαρξης το κάθε σύστημα.

Ένα ίδιο το σύστημα, το οποίο διαχειρίζονται οι εκπρόσωποι των πολιτών και οι Κρατικοί λειτουργοί, είναι εντελώς διαφανές για τον κάθε πολίτη ή επιχειρήση, με αποτέλεσμα η εξουσία να μην στηρίζεται σε οριζόντιες φορολογίες και άλλες παρεμβάσεις, αλλά να αντιμετωπίζει τις ομάδες και τα άτομα των πολιτών στοχευμένα, οπότε αναδεικνύονται οι πραγματικές προθέσεις της εξουσίας.

Για τους παραπάνω λόγους, οι πολίτες επιβάλλεται να επιδιώ-

ξουν μέσα από πολιτικά κόμματα που ανήκουν, ή μέσα από κοινωνικές οργανώσεις, ή κινήματα να ζητήσουν την καθιέρωση δύο νόμων για τα παρακάτω θέματα:

1. Αναγραφή πάνω σε κάθε αγαθό, από τον παραγωγό του ή τον κατασκευαστή του, της τιμής πώλησής του και λεπτομερή στοιχεία δημιουργίας του αγαθού.

2. Όλοι οι παραγωγοί και δημιουργοί αγαθών και υπηρεσιών και οι έμποροι αυτών, πρέπει να τηρούν λογιστικά βιβλία με κοστολόγηση. Με την κοστολόγηση υπάρχει η δυνατότητα αυτόματης παρακολούθησης της διαδρομής ενός αγαθού ή υπηρεσίας.

Οι πολίτες δεν έχουν να φοβηθούν τίποτε όταν, όλες οι οικονομικές πληροφορίες είναι γνωστές.

Απεναντίας, όταν το σύστημα δουλεύει στην αδιαφάνεια, επωφελούνται οι δυνατότεροι εις βάρος των ασθενέστερων.

Οι ασθενέστεροι συχνά αποδέχονται όμως την αδιαφάνεια για να έχουν ένα κάποιο όφελος, το οποίο μετά το ακριβοπληρώνουν από την εκμετάλλευση που τους γίνεται.

Όταν είναι όλα διαφανή, ίσως να χάνουν με την αρνητική έννοια αυτό που θέλουν να αποκρύψουν, αλλά πρέπει να σκεφτούν ότι με την διαφάνεια:

1. Δεν πλουτίζει κανείς εις βά-

ρος του παραγωγού ή του κατασκευαστή, ή του δημιουργού.

2. Υποχρεώνουν την πολιτική εξουσία να αποδείξει με διαφάνεια ποιες ομάδες της κοινωνίας θέλει και οφείλει να υποστηρίξει (με φοροαπαλλαγές, ελαφρύνσεις, επιδοτήσεις, κλπ).

3. Ο κάθε πολίτης γνωρίζει την πραγματική αξία του αγαθού που αγοράζει (ανεξάρτητα ποια είναι η τιμή πώλησής του) και μπορεί να αποφασίζει εν γνώσει του.

Τους παραπάνω νόμους, αν τους θεωρούν σωστούς οι πολίτες, ποιους περιμένουν να τους καθιερώσουν; Η εξουσία; Αυτή και να θέλει, δεν μπορεί.

Οι πολίτες όλοι ανεξάρτητα ιδεολογίας, αν θέλουν και το απαιτούν, ΜΠΟΡΟΥΝ.

Ηθική του χρήματος

Την δυνατότητα του κάθε ανθρώπου να μεταφέρει και να κρύβει ή να φυλάσσει χρήμα, την οργάνωσαν ειδικοί έμπειροι στις χρηματοπιστωτικές εργασίες και νόμιμα την διευκολύνουν, ιδρύοντας θεσμικά α) χώρους φύλαξης χρημάτων όπως τα Ταμειυτήρια, Θυρίδες κλπ, β) διαδρόμους διακίνησης αυτού όπως εμβάσματα, επενδύσεις, χρηματιστήρια και γ) χώρους απόκρυψης αυτού, όπως ανώνυμες μετοχές και άλλα αξιόγραφα, αλλά και φυσικούς χώρους, όπως πραγματικά ή εικονικά κράτη απόκρυψης και μη φορολόγησης του πλούτου και των ιδιοκτητών αυτού.

Η θεσμική ύπαρξη Ανωγύμων Τίτλων, Θυρίδων φύλαξης και Απόκρυψης αξιών, Κρατών που επιτρέπουν την απόκρυψη των ιδιοκτητών του χρήματος και μη φορολόγησης, καταδεικνύει την βούληση των κοινωνιών και ειδικά των εκπροσώπων των κοινωνιών, να αποδέχονται την ύπαρξη παράνομου χρήματος, του οποίου οι ιδιοκτήτες και ο τρόπος απόκτησης και η φορολόγηση, πρέπει να αποκρυφτούν και να αποφευχθούν.

Όλοι οι κοινωνικοί εκπρόσωποι έχουν αποδεχτεί την ύπαρξη παράνομου χρήματος, του οποίου ο τρόπος απόκτησης, δεν είναι νόμιμος ή πολλές φορές είναι απάνθρωπος και όχι μόνο έχουν αποδεχτεί την ύπαρξη αυτού του χρήματος που παράνομα έχει αποκτηθεί (ονομάζεται μαύρο χρήμα) αλλά και έχουν νομιμοποιήσει την φύλαξη και την διακίνηση του και αυτή τους

η συμπεριφορά τους κατατάσσει στην κατηγορία των ηθικών αυτουργών.

Παράλληλα βέβαια, η κοινωνική ηθική, επιτάσσει την οργάνωση δράσεων, για να αποκαλυφθούν οι έχοντες αποκτήσει με παράνομο τρόπο χρήματα, ώστε να φορολογήσουν τουλάχιστον τα χρήματα αυτά και σε σπάνιες περιπτώσεις να τα κατάσχουν.

Η διαχρονική όμως θεσμική καθιέρωση και αποδοχή της παράνομης απόκτησης και φύλαξης χρήματος, διαπλάθει τους ανθρώπους και τον χαρακτήρα τους και επιβάλλεται στις κοινωνίες, η μύηση της αποδοχής, ότι ο τρόπος απόκτησης του χρήματος και μεν πρέπει να ελέγχεται αλλά παράλληλα είναι πολύ σημαντικό να αποδεχόμαστε τον κατέχοντα τα μαύρα χρήματα και συνήθως να τον αναγνωρίζουμε ως σεβαστό κοινωνικό πρόσωπο, όταν η διάθεση των χρημάτων του ή μέρος αυτών έχει μία χρησιμότητα για την κοινωνία ή μέρος αυτής.

Οι παραπάνω διαπιστώσεις συμβαίνουν σε όλες τις κοινωνίες με διάφορες εφαρμογές που έχουν επινοηθεί.

Δεν είναι όμως σωστό να τρέχει το βρώμικο νερό που πίνουμε από το ποτάμι και να μην βάζουμε φίλτρα καθαρισμού του, αλλά να πίνουμε φάρμακα για τις αρρώστιες που πάθαμε πίνοντας το νερό αυτό.

Τα φίλτρα λοιπόν πρέπει να μπαίνουν στην διαδρομή που κάνει το χρήμα, και τα φίλτρα αυτά πρέπει να είναι αποτελεσματικά.

Παγκόσμια οικονομία των κοινωνιών με παραδείγματα

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ:

ΕΧΕΙΣ 2 ΑΓΕΛΑΔΕΣ ΚΑΙ ΔΙΝΕΙΣ ΤΗΝ ΜΙΑ ΣΤΟ ΓΕΙΤΟΝΑ ΣΟΥ.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ:

ΕΧΕΙΣ 2 ΑΓΕΛΑΔΕΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΑΙΡΝΕΙ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΥΟ ΚΑΙ ΣΟΥ ΔΙΝΕΙ ΛΙΓΟ ΓΑΛΛΑ.

ΦΑΣΙΣΜΟΣ:

ΕΧΕΙΣ 2 ΑΓΕΛΑΔΕΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΑΙΡΝΕΙ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΥΟ ΚΑΙ ΣΟΥ ΠΟΥΛΑ ΛΙΓΟ ΓΑΛΛΑ.

ΝΑΖΙΣΜΟΣ:

ΕΧΕΙΣ 2 ΑΓΕΛΑΔΕΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΙΣ ΠΑΙΡΝΕΙ ΚΑΙ ΣΕ ΣΚΟΤΩΝΕΙ.

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ:

ΕΧΕΙΣ 2 ΑΓΕΛΑΔΕΣ, ΠΟΥΛΑΣ ΤΗ ΜΙΑ, ΑΓΟΡΑΖΕΙΣ ΕΝΑΝ ΤΑΥΡΟ, ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΖΕΙΣ ΤΟ ΚΟΠΑΔΙ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΝΑΠΤΥΣΣΕΤΑΙ ΟΜΑΛΑ. ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΟΥΛΑΣ ΟΛΟ ΤΟ ΚΟΠΑΔΙ, ΓΙΝΕΣΑΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ:

ΕΧΕΙΣ 2 ΑΓΕΛΑΔΕΣ, Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΑΙΡΝΕΙ ΚΑΙ ΤΙΣ 2, ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΗ ΜΙΑ, ΑΡΜΕΓΕΙ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΠΙΕΤΑ ΤΟ ΓΑΛΛΑ.

ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ:

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ ΚΑΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΝΑ ΕΧΟΥΝ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΥΟ ΑΓΕΛΑΔΕΣ. ΜΕΤΑ ΑΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ.

ΑΠΟ ΚΟΙΝ. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Η συμβολή των τοπικών προϊόντων και υπηρεσιών στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας

Το τελευταίο διάστημα γίνεται λόγος για τη σημασία των τοπικών προϊόντων και τη βαρύτητα που πρέπει να δοθεί τόσο από το κράτος όσο και από τους ίδιους τους παραγωγούς και επιχειρηματίες, αναφορικά με την ποιότητα των ιδίων των τροφίμων και της γεωργικής/ κτηνοτροφικής παραγωγής, την ανάδειξη των ιδιαίτερων γνωρισμάτων του τόπου παραγωγής αλλά και την ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών.

Τα τοπικά προϊόντα θεωρούνται από τους περισσότερους ως αυθεντικά αλλά και ως ποιοτικά με αποτέλεσμα να υπάρχει μια διαφοροποίηση προς τα πάνω στις τιμές τους.

Παράλληλα, παγκοσμίως έχει επικρατήσει η τάση των καταναλωτών να ενδιαφέρονται όλο και περισσότερο για τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των τρο-

ΝΕΟΙ, ΕΠΙΝΟΗΣΤΕ ΤΡΟΠΟΥΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΘΕΙΤΕ, ΜΕΣΣΙΑΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ

φίμων αλλά και για την προέλευσή τους καθώς επίσης και τον τρόπο παραγωγής αυτών. Η Ελλάδα ως χώρα δε μπορεί να ανταγωνιστεί χώρες με χαμηλό κόστος εργασίας, όπως

είναι η Κίνα, η Ινδία, η Τουρκία, όπως επίσης δε μπορεί να ανταγωνιστεί χώρες οι οποίες με τη μαζική βιομηχανία και τα τεχνολογικά επιτεύγματα επιτυγχάνουν οικονομίες κλίμακας, όπως οι ΗΠΑ, η Γερμανία. Συνεπώς, στόχος της χώρας μας θα πρέπει να είναι η ανάδειξη της διαφορετικότητας και της μοναδικότητας της τοπικής κουλτούρας και παράδοσης, αλλά και η ανάδειξη των μοναδικών τοπικών χαρακτηριστικών των ελληνικών τοπικών προϊόντων. Με αυτό τον τρόπο θα μπορέσουν οι ελληνικές επιχειρήσεις τοπικών προϊόντων να ανταγωνιστούν στην παγκόσμια αγορά.

ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗ

Θα είναι τουλάχιστον αφελές να πιστεύει ένας πολίτης ότι ο πλούτος γίνεται με ηθικούς τρόπους.

Οι πολιτικές εξουσίες έχουν παραδώσει την οικονομική εξουσία στον μεγάλο πλούτο και αυτός έχει επιβληθεί τελικά στην ίδια την πολιτική εξουσία.

Πως όμως δημιουργείται ο πολύ μεγάλος πλούτος; Δυστυχώς τον δημιουργούν οι ίδιοι οι πολίτες, οι οποίοι με το σκεπτικό της αχαλίνωτης ελευθερίας ασπάζονται το σύστημα και προσπαθώντας να μικροπλουτίσουν αφήνουν ελεύθερους τους ισχυρούς να κάνουν ό,τι θέλουν, αλλά δεν καταλαβαίνουν ότι οι ισχυροί τελικά κλέβουν τον μικροπλουτισμό των πολιτών.

Ευτυχώς όπου υπάρχει Δημοκρατία και οι ασθενέστεροι μπορούν να αμυνθούν με τα ίδια όπλα που χρησιμοποιούν οι ισχυροί.

Θα προτείνουμε λοιπόν ένα ισχυρό όπλο. Αυτό είναι η ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗ.

Σύμφωνα με την κοστολόγηση παρακολουθείται η ροή του κάθε προϊόντος, από πού πωλείται και από ποιον αγοράζεται και εάν το προϊόν μεταποιείται ή ενώνεται με άλλα προϊόντα, επισημοποιείται η αναλογία συμμετοχής κάθε προϊόντος μέσα στο νέο σύνθετο προϊόν.

Παράλληλα με τα λογιστικά προγράμματα υπάρχει αυτόματη δυνατότητα να παρακολουθείται η εμπορική πορεία του κάθε προϊόντος (γεωργικό προϊόντος ή μεταλλευτικού ή βιομηχα-

νικού, μεταλαγμένου ή τυποποιημένου κλπ).

Όλα αυτά τα στοιχεία υποβάλλονται σε ένα κεντρικό σύστημα κοστολόγησης του Κράτους, Το κράτος έτσι μπορεί να γνωρίζει τα πάντα, αλλά μόνο τότε μπορεί να είναι σωστό και δίκαιο για τους παρακάτω λόγους.

1. Γνωρίζει ποιες επιχειρήσεις έχουν κέρδη ή ζημιές και η φορολόγηση θα γίνει πιο δίκαιη.

2. Γνωρίζει τον αδικαιολόγητο πλουτισμό όπου υπάρχει και ανάλογα παρεμβαίνει.

3. Γνωρίζει ποιες επιχειρήσεις χρειάζονται προστασία με επιδοτήσεις ή άλλα κίνητρα.

4. Ο παραγωγός ή δημιουργός προϊόντων, τιμολογώντας συνολικά δεν δίνει το δικαίωμα στον έμπορο κλπ. να πλουτίζει εις βάρος του.

5. Με τα στοιχεία που δίνει η κοστολόγηση στον παραγωγό ή τον δημιουργό προϊόντων, του δίνεται η δυνατότητα να παίρνει πιο σωστές αποφάσεις.

Τέλος το Κράτος έχει τη δυνατότητα να δίνει δωρεάν όλα τα οικονομικά - λογιστικά στοιχεία και αποτελέσματα στους ιδιοκτήτες των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Τηρώντας μία χώρα το παραπάνω σύστημα σε συνδυασμό και με την αναγραφή της τιμής παραγωγής πάνω στο προϊόν, η εκμετάλλευση πολίτη από πολίτη και του Κράτους παίρνει τέλος.

Κανόνες λειτουργίας της πρωτογενούς παραγωγικής επιχειρηματικότητας

Η καθιέρωση πάγιων κανόνων λειτουργίας του πρωτογενούς παραγωγικού τομέα, ρυθμίζει σε μεγάλο βαθμό την λειτουργία του συνόλου, μιας πραγματικά ελεύθερης αγοράς.

Ξεκινούμε το μεγάλο αυτό θέμα, περιμένοντας προτάσεις των αναγνώστών μας, και παραθέτουμε τους παρακάτω κανόνες.

1. Κρατικός φορέας ασφαρίζει, υποχρεωτικά, τις δαπάνες που προκαθορίζονται για την επόμενη παραγωγή, από ζημιές κάθε μορφής καιρικών συνθηκών (εκτός και αν υπάρχει αμέλεια του παραγωγού). Ιδιωτικός φορέας ασφαρίζει, προαιρετικά, την προσδοκώμενη διαφορά της αξίας της τρέχουσας παραγωγής από την προηγούμενη και του προσδοκώμενου κέρδους.

2. Οι επιδοτήσεις θα έχουν χαρακτήρα αναπτυξιακό και όχι θεραπευτικό. Το Κράτος παρέχει υψηλές επιδοτήσεις, για πάγιες εγκαταστάσεις, εξοπλισμούς και καλλιέργεια δέντρων.

Ο παραγωγός ΔΑΝΕΙΟΔΟΤΕΙΤΑΙ για το 100% νέων εγκαταστάσεων και εξοπλισμού και δενδρωδών καλλιεργειών, ενώ οι υποθήκες και τα ενέχυρα αρκούνται μόνο στα δανειοδοτούμενα έργα.

Τις ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΙΣ καταβάλλει το Κράτος σε 10 τουλάχιστον ετήσιες δόσεις, με τις οποίες εξοφλούνται οι ετήσιες δόσεις των αντίστοιχων δανείων. Τα δάνεια πρέπει να έχουν περίοδο χάριτος τουλάχιστον 2 έτη, να είναι χαμηλότοκα (έως 3%) και διάρκειας έως 30 ετών. Έτσι ο παραγωγός δεν πληρώνει δόσεις δανείου για 10 τουλάχιστον χρόνια. Οι επιδοτήσεις λειτουργικών δαπανών καταβάλλονται στον προμηθευτή.

3. Όλα τα παραγόμενα προϊόντα και τα υποπροϊόντα αυτών, τιμολογούνται. Το αφορολόγητο όριο καθορίζει η εκάστοτε Νομοθετική Αρχή. Έτσι οι παραγωγοί τιμολογούν πραγματικά τους εμπόρους για να μην αισχροκερδούν εις βάρος τους.

4. Αναγνωρίζονται στον παραγωγό ως δαπάνη, τα πάσης φύσεως έξοδα της παραγωγής (ιδιαίτερα της αυταπασχόλησής τους) και η αξία τυχόν ζημιών.

5. Δεν επιτρέπεται η κατάτμηση αγρών ή βοσκοτόπων κάτω ενός προκαθορισμένου ορίου, επιχειρηματικής ή οικογενειακής βιωσιμότητας.

Η αγορά κληρονομικών δικαιωμάτων επί αγρών, και γειτνιοζόντων αγρών δανειοδοτείται και επιδοτείται ως πάγιο.

6. Όλοι οι μη χρησιμοποιούμενοι επί 10ετία αγροί και βοσκοτόποι (ιδιοκτησίας Κράτους ή Δήμων ή Ιδιωτών κλπ) αποδίδονται υποχρεωτικά για χρήση, σε επαγγελματίες γεωργούς ή κτηνοτρόφους με τις νόμιμες προβλεπόμενες διαδικασίες (μέσω λειτουργίας Τράπεζας Γης). Εάν υπάρχει εν ενεργεία μελέτη αξιοποίησης της ανεκμετάλλευτης γης η 10ετία παρατείνεται σε 20ετία.

Θέσεις για το Πολιτειακό

Ο βαθμός δημοκρατικότητας ενός Πολιτεύματος είναι ταυτισμένος με το μέτρο διάκρισης των λειτουργιών της εξουσίας, της Νομοθετικής, της Εκτελεστικής και τη Δικαιοσύνης. Η διάκριση επιτυγχάνεται με την ανάθεση σε τρία διαφορετικά Σώματα, αναδεικνυόμενα απ ευθείας από το Λαό, ώστε να αποκλείεται η συγκέντρωσή τους σε ένα μόνο πρόσωπο.

«Εστι δη τρία μόρια των πολιτειών πασών... εν μεν τι το βουλευόμενον περί των κοινών, δεύτερον δε περί τας αρχάς τρίτον δε τι το δικάζον»

Ο Δημοσθένης αποδέχεται την αρχή της πλειοψηφίας, μόνο εφόσον τηρείται η διάκριση αυτών των διαδικασιών. Η διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου και τού πολίτη το 1789, αναγράφει στο άρθρο 16 ότι: πάσα κοινωνία εις την οποία δεν περιορίζεται η διάκριση των εξουσιών δεν έχει Σύνταγμα.

Ο Μοντεσκιέ τονίζει ότι για να υπάρχει πολιτική ελευθερία πρέπει η εξουσία να συγκρατεί την εξουσία μέσα στο κράτος.

Στο σημερινό Ελληνικό Πολίτευμα ο Πρωθυπουργός καταλαμβάνει το αξίωμά του ως πρόεδρος της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Στην ουσία, όμως, ως μονάρχης ενός από τα αυστηρώς αρχηγικά ελληνικά κόμματα, και κυβερνά με την ίδια δικτατορική νοοτροπία όπως και το κόμμα του.

Είναι μια αντιδημοκρατική, αλλά νόμιμη, πραγματικότητα, που ξεκινά από το ίδιο το

Σύνταγμα, το οποίο επιτρέπει τη συγκέντρωση της εξουσίας σε ένα μόνο σώμα, τη Βουλή, και την ανάθεσή της σε αρχηγικά κόμματα, μη θεσμοθετημένης εσωκομματικής δημοκρατίας.

Για τούς συντάκτες τού Συντάγματός μας και τούς Αντιπροσώπους μας, οι οποίοι το ψήφισαν, θεωρήθηκαν δημοκρατικές διαδικασίες τα εξής:

ΟΙ ΣΟΦΟΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΡΦΩΜΕΝΟΙ, ΟΙ ΜΟΡΦΩΜΕΝΟΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΣΟΦΟΙ

Κοινωνική Καινοτομία

Α. Να μην υπάρχει δεύτερο εκλεγμένο Σώμα για να νομοθετεί.

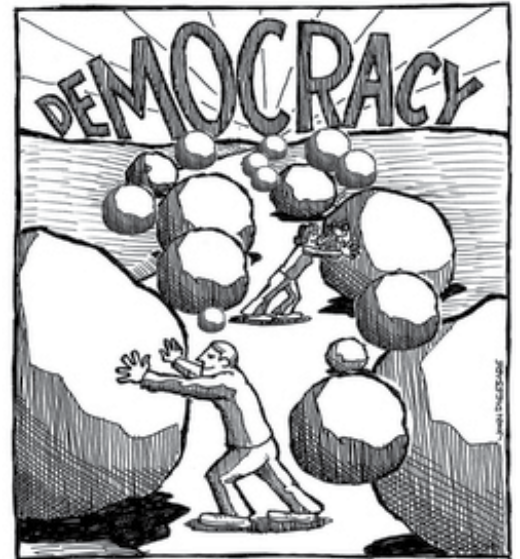
Β. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να μην έχει ρυθμιστικές αρμοδιότητες στη λειτουργία της Δικαιοσύνης να εμπλέκεται η Κυβέρνηση.

Γ. Να μην είναι θεσμοθετημένη η εσωκομματική δημοκρατία.

Δ. Οι αρχηγοί των κομμάτων να επιλέγουν τούς υποψήφιους βουλευτές.

Ε. Ο εκλογικός νόμος να είναι μεταβαλλόμενος κατά το δοκούν των κομμάτων.

ΣΤ. Η νομιμότητα των πράξεων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, να ελέγχεται από δικαιοδικούς παράγοντες και όχι από τη Δικαιοσύνη.

Ζ. Τα συνδικάτα να μην έχουν συνταγματική υπόσταση.

Η. Να μην υπάρχουν θεσμοί συμμετοχής και πρωτοβουλιών πολιτών.

Να μην υφίσταται θεσμικά η κοινωνία πολιτών.

Αυτή είναι η αντιδημοκρατική ελληνική πολιτειακή πραγματικότητα.

Όλες οι άλλες, όμως, ευρωπαϊκές κοινωνίες (Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, κλπ) έχουν φροντίσει να συμπεριλάβουν θεσμούς στα Συντάγματά τους που να κατοχυρώνουν τη διάκριση των λειτουργιών.

Στην Ελλάδα της εκμηδενισμένης Λαϊκής Κυριαρχίας, της μιας Βουλής, της πλειοψηφίας που εκλέγει τον Ανώτατο Άρχοντα, που νομοθετεί, που κυβερνά, που ορίζει την ηγεσία της Δικαιοσύνης και καθιστά τον Πρωθυπουργό παντοδύναμο διαχειριστή της εξουσίας, κατά τη διάρκεια των 4 χρόνων της κυβερνητικής του θητείας, έχει έρθει ο καιρός για βασικές πολιτειακές αλλαγές.

Υπάρχει ένα χρέος προς τον Ελληνικό Λαό, τον πολιτικά αναβαθμισμένο, για ένα αντάξιο του, δημοκρατικότερο Πολίτευμα.

ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Των **ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΞΙΝΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ Δ.Ν**

Η διάταξη του άρθρου 4 παράγραφος 1 του Συντάγματος «οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» είναι η πρώτη διάταξη των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και επιπλέον περιλαμβάνεται και στις ελάχιστες μη αναθεωρητέες διατάξεις του Συντάγματος. Συνεπώς, κάθε συνταγματική διάταξη, που έρχεται σε αντίθεση με αυτόν τον υπέρτερο κανόνα «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» είναι ανίσχυρη και δεν τυγχάνει εφαρμογής.

Τέτοιες ανίσχυρες συνταγματικές διατάξεις είναι και αυτές του άρθρου 86 του Συντάγματος περί της ποινικής ευθύνης υπουργών και υφυπουργών της κυβέρνησης, όπως ισχύει σήμερα σύμφωνα με το Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, κατόπιν της σχετικής πρότασης του Ευάγγελου Βενιζέλου, συνταγματολόγου, που παρά τη συνταγματική επιταγή «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου», καθιερώνουν διαφορετικούς

όρους και προϋποθέσεις για την ποινική ευθύνη υπουργών και υφυπουργών σε σχέση με την ποινική ευθύνη των υπόλοιπων Ελλήνων. Κατ' ακολουθία, η Βουλή δεν δικαιούται να στερεί την αρμοδιότητα των Ελλήνων δικαστών και εισαγγελέων για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά υπουργών και υφυπουργών, οι οποίοι υπόκεινται, όπως οι υπόλοιποι Έλληνες πολίτες, στις συνήθεις διατάξεις περί ποινικής ευθύνης και παραγραφής αδικημάτων και οφείλουν να δικάζονται για τα αδικήματά τους στα κανονικά δικαστήρια.

Επομένως, δεν χρειάζεται ιδιαίτερη συνταγματικά αναθεώρηση για την κατάργηση του άρθρου 86 του Συντάγματος.

Να θυμίσουμε ακόμη την ιστορία του Γερμανού μυλωνά, που αδικούμενος από τον ισχυρό χωροδεσπότη είπε με νόημα και ενδόμυχη ελπίδα: «Υπάρχουν Δικαστές στο Βερολίνο!...» Στην Αθήνα υπάρχουν; Και αν υπάρχουν, τολμούν;

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΕΦΙΚΤΟΥ ΑΛΛΑ Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΙΚΑΝΟΥ.

Κοινωνική Καινοτομία

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΛΟΙΠΟΝ, ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ, ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΘΕΛΟΥΜΕ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΟΥΜΕ. Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΓΑΠΙΕΤΑΙ. ΚΑΙ Η ΑΓΑΠΗ ΔΕΝ ΔΩΡΙΖΕΤΑΙ, ΔΕΝ ΚΑΤΟΧΥΡΩΝΕΤΑΙ ΑΛΛΑ ΚΕΡΔΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ.

Κοινωνική Καινοτομία

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΔΙΑΡΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΣ

Σε μια ολοκληρωμένη δημοκρατία, η κοινωνία εκτός της εκλογής αντιπροσώπων, οργανώνεται θεσμικά και συμμετέχει καθημερινά χωρίς να υποκαθιστά ή να δυσκολεύει την λειτουργία και αποτελεσματικότητα των πολιτικών αντιπροσώπων αλλά ολοκληρώνοντας με προτάσεις το έργο τους. Έτσι πέραν από τα πολιτειακά κόμματα, λειτουργούν θεσμικά δύο εκλεγμένα σώματα:

1) Η «Δημογεροντία» του Κράτους στην οποία συμμετέχουν ενεργοί συνταξιούχοι, κάτοχοι εμπειριών, τεχνογνωσίας και σοφίας μιας ζωής και εκλεγμένοι μεταξύ τους με απλές και αντικειμενικές διαδικασίες, συγχρόνως με τις πολιτικές εκλογές, θα συγκροτηθούν σε ένα συμβουλευτικό θεσμικό σώμα, την λειτουργία του οποίου θα αναλύσουμε σε άλλο άρθρο.

2) Η «Εκκλησία των Εθελοντών» του Κράτους, προέρχεται από εθελοντές πολίτες, οι οποίοι αφιλοκερδώς και ανιδιοτελώς, μέσω μη επαγγελματικών συλλόγων, προσφέρουν κοινωνικές υπηρεσίες. Αυτοί οι κοινωνικοποιημένοι εθελοντικά πολίτες, με απλές εκλογικές διαδικασίες μέσω των συλλόγων τους, εκλέγουν και το θεσμικό συμβουλευτικό σώμα της «Εκκλησίας των Εθελοντών» του Κράτους

Κοινή συνεδρία της «Δημογεροντίας» και της «Εκκλησίας των Εθελοντών» αποτελεί το Σώμα της «Γερουσίας» του Κράτους, η οποία μπορεί να αναπέμψει σχέδια νόμου ή Νόμους, αιτιολογημένα προς επανέγκρισή τους από την απόλυτη πλειοψηφία της Νομοθετικής Βουλής.

ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Τα ίδια τα πολιτικά κόμματα ως βασικοί θεσμικοί φορείς, επιβάλλεται να καταστούν οι ναοί των δημοκρατικών διαδικασιών, στους οποίους οι πολίτες ανεπηρέαστα θα προτείνουν και θα εκλέγουν τους αντιπροσώπους τους και αυτοί οι θεσμοί μπορεί να αποδεκτούν ενδεικτικά τα εξής:

1) Οι υποψήφιοι αντιπρόσωποι δεν περιορίζονται αριθμητικά και υποδεικνύονται από το 5% των ψήφων των μελών ενός κόμματος, σε προκριματικές εκλογές.

2) Το 33% των μελών όλων των κομμάτων της Νομοθετικής βουλής μπορεί να στερήσει το δικαίωμα συμμετοχής ενός υποψηφίου.

3) Τα μέλη των κομμάτων μπορούν να προτείνουν τρεις υποψήφιους αλλά υποχρεωτικά ψηφίζουν τέσσερις, στις προκριματικές εκλογές (διότι για τον τέταρτο δεν θα έχουν δέσμευση).

4) Εκλεγμένοι βουλευτές αποπέμπονται εάν συνυπογράψουν από την περιφέρειά τους διπλάσιος αριθμός πολιτών από τον αριθμό ψήφων που έλαβαν.

«ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΕΙΝΑΙ ΟΠΩΣ Η ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΛΟΙ ΜΕ ΑΥΤΗΝ ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΗ, ΚΑΙ ΚΑΚΟΙ, ΑΝΤΙΘΕΤΑ

Πλάτωνας

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Επειδή ο θεσμός του κόμματος προσπαθεί να αντικαταστήσει μέσω εκλεγμένων οργάνων, την άμεση παρουσία των πολιτών στα κέντρα λήψης αποφάσεων και ελέγχου, η δημοκρατική τους συγκρότηση και λειτουργία αποτελεί τον θεμέλιο λίθο του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Η πραγματικότητα απογοητεύει.

Η πιο ουσιαστική και αναγκαία κοινωνική παρέμβαση που πρέπει να επιχειρηθεί, προκειμένου να επανέλθουμε στα πλαίσια της Δημοκρατικής τάξης, είναι η θεσμική παρέμβαση στη δομή και λειτουργία των κομμάτων, ως φορέων της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας.

Έτσι θεσμικά πρέπει να κατοχυρωθούν κανόνες, μερικούς τους οποίους αναφέρουμε παρακάτω :

1. Τα καταστατικά των κομμάτων πρέπει να καταστούν θεσμικά, ως δεσμευτικά έγ-

γραφα λειτουργίας τους και κάθε καταστρατήγησή τους να αντιμετωπίζεται αυστηρά από το πολίτευμα, ως πολιτειακό ολίσθημα.

2. Να αναβαθμιστεί ο ρόλος του «μέλους του κόμματος» και των φίλων του και να αναδειχτεί η σοβαρότητά του, καθότι επιτελεί πολιτικό λειτουργήμα, ίσης σημασίας με εκείνο οποιουδήποτε εκλεγμένου. Έτσι δεν πρέπει να υπάρχουν μέσα στο κάθε κόμμα όργανα που δεν έχουν εκλεγεί με άμεσο τρόπο.

3. Οι υποψήφιοι επιβάλλεται : α) να μην έχουν δικαστεί ή εκκρεμούν δίκες για βαριά πλημμελήματα και κακουργηματικές πράξεις, β) έχουν δετή πραγματική επαγγελματική προϋπηρεσία, γ) καταθέτουν όλα τα τυχόν αφανή ή εμφανή περιουσιακά στοιχεία της οικογένειάς των και συγγενών Α' βαθμού, με βαριά ποινή και κατασχέσεις μη δηλωθέντος περιουσιακού στοιχείου, δ) δεν δικαιούνται να γίνονται Υπουργοί ή Κρατικοί Αξιωματούχοι, ε) δεν δικαιούνται να εκλεγούν πέραν των οκτώ ετών ή το μέγιστο σε τρεις εκλογές, ενώ μπορούν να εργάζονται σε επιτροπές του κόμματος, στ) εκλεγείς βουλευτής αποβάλλεται του αξιώματός του, εάν με δημοψήφισμα ζητηθεί από το λαό με διπλάσιους ψήφους από αυτούς που εκλέχτηκε, ζ) τη διάρκεια της βουλευτικής θητείας δεν μπορεί να δικαιούται δύο επαγγελματικές αποζημιώσεις ή συντάξεις (από το επάγγελμα του και τη βουλευτική του υπηρεσία).

Πολιτειακό – Αυτοελεγχόμενο σύστημα πολιτικής διοίκησης

- Βασικό στοιχείο των προτάσεών μας, είναι ο πλήρης διαχωρισμός της Νομοθετικής Αρχής από την Εκτελεστική Αρχή.

- Η Νομοθετική Αρχή αποτελεί ένα σώμα αντιπροσώπων, εκλεγμένων απευθείας από τους πολίτες, οι οποίοι εκφράζουν τις πεποιθήσεις των πολιτών, τις οποίες και νομοθετούν.

- Η Εκτελεστική Αρχή είναι ένα Σώμα, το οποίο απαρτίζεται από εκλεγμένα από τους πολίτες, μέλη που τα διακρίνει η πείρα τους, στην λειτουργία της κοινωνίας. Το Σώμα αυτό έχει σκοπό την επίβλεψη, τον έλεγχο και την προσαρμογή όλων των υπηρεσιών του Κράτους στους Νόμους, τους θεσμούς, το Σύνταγμα και τις δικαστικές αποφάσεις. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προΐσταται της Εκτελεστικής Αρχής.

- Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας σε γενικές εκλογές, εκλέγεται απευθείας από τους πολίτες.

Ο Πρόεδρος ως υποψήφιος προτείνει για κάθε τομέα του Κράτους (Υπουργεία) στο ψηφοδέλτιο του, τρεις υποψηφίους,

οι οποίοι επίσης ψηφίζονται. Οι πολίτες ψηφίζουν Πρόεδρο και ένα άτομο για κάθε τομέα, από αυτούς που προτείνει ο Πρόεδρος. Ο πολίτης μπορεί να ψηφίσει ένα Πρόεδρο, αλλά έχει και την δυνατότητα να ψηφίσει έναν υπεύθυνο ενός τομέα, τον οποίο προτείνει ένας άλλος υποψήφιος Πρόεδρος. Ο εκλεγείς Πρόεδρος είναι ο Ανώτατος Άρχων της Δημοκρατίας με δεύτερο στην τάξη τον Πρωθυπουργό, ο οποίος είναι ο αρχηγός της πλειοψηφίας της Νομοθετικής Βουλής.

-Θα πρέπει λοιπόν το σύστημα της Δημοκρατίας να στρέφεται γύρω από το ζήτημα της ισότητας και όχι μόνο της ελευθερίας. Μια ισότητα που περιέχει αντικειμενικότητα, ίσες ευκαιρίες, αποτελεσματικότητα στα θέματα των πολιτών, ισονομία, αλληλεγγύη κλπ και η καθημερινή πολιτική πρέπει αυτά να αντιλαμβάνεται και να προτείνει λύσεις. Παράλληλα, το ύψιστο αγαθό της ελευθερίας και της ελεύθερης δράσης των πολιτών, δεν σημαίνει ασυδοσία, αλλά στηρίζεται σε κανόνες ισονομίας.

ΔΙΑΠΛΟΚΗ

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΣΧΟΥΝ ΟΤΑΝ ΣΤΕΝΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ
ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΥΝΟΙΑ

Από τις μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες μέχρι τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, άτομα και οργανισμοί ασκούν πολιτικές πιέσεις στις κυβερνήσεις, ΟΧΙ μόνο επιδιώκοντας το κοινό καλό αλλά και για να κάνουν την πλάστιγγα να γείρει προς όφελός τους.

Στόχοι αυτής της συμπεριφοράς είναι να εξασφαλισθούν «ωφέλειες» που προκύπτουν από την διαστρέβλωση των τιμών και από μέτρα πολιτικής που συνοδεύουν την κρατική παρέμβαση. Ανταγωνιζόμενες ομάδες ειδικών συμφερόντων προσπαθούν να επηρεάσουν το περιεχόμενο της πολιτικής. Από την άλλη, οι γραφειοκράτες και πολιτικοί δεν ανταποκρίνονται, ενεργώντας προς όφελος του κοινού καλού, αλλά φέρονται με τον ίδιο ιδιοτελή τρόπο και ενθαρρύνουν ή ανέχονται την διεκδίκηση «ωφελημάτων» των πολυεθνικών και άλλων οργανώσεων.

Με αυτόν τον τρόπο, η πολιτική που εφαρμόζεται ως αποτέλεσμα αυτών των πιέσεων, είναι να ευνοεί ειδικά συμφέροντα αντί να εξυπηρετεί ευρύτερα το κοινό καλό. Από αυτή τη διαδικασία, επωφελούνται περισσότερο τα άτομα ή οι οργανισμοί με τη μεγαλύτερη δύναμη στον πολιτικό στίβο.

Πρωταγώρας: «Πάντων χρημάτων μέτρον Ἄνθρωποι»

ΑΙΤΙΕΣ ΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ

- Υλιστική εποχή (κυριαρχία έχειν και όχι είναι)
- Έλλειψη υψηλών ιδανικών
- Καταναλωτισμός
- Έλλειψη ελεύθερου χρόνου
- Κακή παρεχόμενη παιδεία
- Αστικοποίηση, απομάκρυνση από την φύση
- Ατομικισμός
- Δυσλειτουργία θεσμών, οικογένειας, δημοκρατικών.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΕΛΛΕΙΨΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ

- Βία, εγκληματικότητα, πόλεμοι
- Παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων
- Επίταση υλισμού
- Έλλειψη σεβασμού στην παράδοση
- Κρίση θεσμών, οικογένειας, δημοκρατικών
- Υπέρμετρη στήριξη του ανθρώπου σε επιστήμη, τεχνολογία
- Υβρις
- Ανισότητες κοινωνικές, οικονομικές
- Αλλοτρίωση

ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ

- Υλικά, τήρηση του μέτρου στις ανάγκες και τις απολαύσεις
- Πνευματικά, Χρέος η καλλιέργεια της λογικής και του πνεύματος
- Ηθικά, ανάπτυξη της ηθικής είδησης και ευθύνης
- Κοινωνικά, Εξύψωση και ευημερία του κοινωνικού συνόλου
- Πολιτικά, Πολιτικοποίηση, υπέρβαση εγωιστικών και ορμών και τάσεων
- Συναθροισματικά, Ανυστερόβουλη αγάπη προς τον άνθρωπο (ανθρωπιά)

ΓΙΑΤΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΥΕΙ Η ΖΩΗ ΜΑΣ;

Οι κοινωνικές επιπτώσεις της τελευταίας τεχνολογικής επανάστασης στις συνθήκες του καπιταλισμού:

«Παλαιότερα οι πλούσιοι χρειάζονταν τους φτωχούς για να γίνουν και να παραμείνουν πλούσιοι. Τώρα δεν τους χρειάζονται πλέον... Η σύγκρουση ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς σήμαινε ότι οι μεν θα εξαρτιόταν από τους δε για μια ζωή. Αυτό ανταποκρίνεται όλο και λιγότερο στην πραγματικότητα...

Αργοσβύνει εκείνη η συνέχεια που όχι μόνο καθιστούσε αναγκαία αλλά και δυνατή την αλληλεγγύη. Αυτή η σχέση εξάρτησης η οποία βρισκόταν στη βάση όλων των μορφών ανισότητας μέχρι σήμερα, παύει να ισχύει...

Οι πλούσιοι δεν χρειάζονται πλέον τους φτωχούς ούτε για να σώσουν τις ψυχές τους αλλά ούτε για να παραμείνουν πλούσιοι ή για να γίνουν πλουσιότεροι»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL: k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ
2. ΚΡΑΤΟΣ	ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
3. ΑΓΟΡΑ	ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΑ ΕΞΑΕΤΙΑΣ
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΑ ΕΞΑΕΤΙΑΣ
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:	>> >>
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:	>> >>
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:	>> >>

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 6^{μη} ΕΤΟΥΣ 2800 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ: ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716€ - ΛΟΙΠΑ
2. ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 2.100 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 1850 €
3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρεθύμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ • ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου

- Χανιά, ΚΑΦΕ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- ΚΤΕΛ, Καστέλι Κισσάμου
- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1^{ου} Γυμνασίου κ. Γεώρ. Τσουρουνάκης, τηλ. 6972289878
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σερριντάνης τηλ. 6971655429
- ΚΤΕΛ Παλαιόχωρας
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Καντάνου
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασαπάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Βρύσες Αποκορώνου

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ • ΚΤΕΛ Ρεθύμνου - Χανίων - Ηρακλείου

- Ρεθύμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ. 2831025935
- Ρεθύμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγουμένου Γαβριήλ 137
- Ρεθύμνο: Super market ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΗ, κ. Μπάμπης Δραμουντάνης
- Ανώγεια Οικία Μουσείο Νίκου Ξυλούρη
- Σίσσαρχα, Καφενείο κ. Κλάδου
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Σπήλι, super market, Σταύρος Μπριλάκης
- Πλακιάς, super market, Κώστας Τριπολιτάκης, τηλ. 6972186997
- Πλακιάς, super market, ΣΥΝΚΑ
- Κάνεβος, super market Μαρία Ηλιάκη - Κουρμούλη

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ • ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Ρεθύμνου - Λασιθίου

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Σ/Μ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ (Ν. Αλικαρνασού - Γαζου - Παραλιακής - Οδ. Κρασσανάκη Αγ. Ιωάννης - Οδός Παπανδρέου)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- Super market ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ και Καφετέρια ΚΤΕΛ Μοίρες Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249
- Τυμπάκι: Super market ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ • Ιεράπετρα - Σταθμός ΚΤΕΛ και Super market ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ

- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγ. Νικολάου κ. Μιχ. Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - Σταθμός ΚΤΕΛ Άγιος Νικολάου και Super market ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ
- Σητεία - Σταθμός ΚΤΕΛ Λασιθίου και Super market ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ